

νά επηρεασθῶν τὰ ἄχρι τοῦδε εἰς κίνησιν ὑδροκίνητα καταστήματα.

Ἄρθρ. Ε΄.

Τὴν διὰ τὰ ἐργοστάσια τῶν ἀναγκάσιον κάρσιμον ὕλην θέλουν λαμβάνει οἱ ἐργοῦχοι ἀπὸ τὰ ἐθνικὰ δάση ἢ λιθάνθρακορυχία μὲ τιμὴν, ἣτις θέλει προσδιορίζεσθαι ἐν γένει ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν.

Ἄρθρ. ΣΤ΄.

Δίδεται εἰς τοὺς ἐργοῦχους τελωνικὴ ἀτέλεια δι' ὅλας τὰς ἐν διαστήματι τῶν τριῶν πρώτων ἐτῶν εἰσυχθισμένους μηχανάς, ἐργαλεῖα καὶ λοιπὰ διὰ τὴν ἐπιχειρήσιν τῶν ἀναγκαῖα εἶδη.

Ἄρθρ. Ζ΄.

Τὸ μετὰξί, τὸ ὁποῖον τὰ ἐργοστάσια τῶν ἐργοῦχων ἤθελαν ἐξάξει τὰ πρώτα δύο ἔτη θέλει θεωρεῖσθαι ὡς πρὸς τὸν τελωνισμὸν ἀπαράλλακτος ὡς καὶ τὸ διὰ τῶν ἤδη συνειθιζομένων μαγκάνων ἐξεργαζόμενον, καὶ ἐπομένως θέλει ἐκτιμᾶσθαι ὡς νὰ ἦτον τοιοῦτον.

Ἄρθρ. Η΄.

Εἰς πᾶσαν πρωτεύουσαν Νομοῦ τῆς Πελοποννήσου θέλουν δοθῆ εἰς τοὺς ἐργοῦχους, κατ' ἐκτίμησιν, ἀνά δύο στρέμματα ἐθνικῆς γῆς τῆς ἐκλογῆς τῶν, διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν καταστημάτων τῶν.

Ἄρθρ. Θ΄.

Ὅποταν παύσῃ ἢ εἰς εἶδη ἀποδεκάτωσις, οἱ ἐργοῦχοι θέλουν παραιτηθῆ τῆς ἐνοικιάσεως τῶν δεκάτων τῶν κουκουλιῶν, προριζόμενοι εἰς μόνην τὴν ἐνοικίαν τῶν ἐθνικῶν συγκεκριμένων Λακεδαιμόνος, χωρὶς νὰ ἔχουν δικαίωμα νὰ ζητήσιν ὅποια νῆποτε ἀποζημίωσιν διὰ τὴν παύσιν τῆς ἐνοικιάσεως τῶν κουκουλοδεκάτων. Ἐν ὅτῳ ἢ εἰς εἶδη ἀποδεκάτωσις ἐξακολουθεῖ, οἱ ἐργοῦχοι λαμβάνουν ὅλας τὰς ὠφελείας καὶ ὑπάγονται εἰς ὅλας τὰς ὑποχρεώσεις, τὰς ὁποίας θέλουν ἐνδιαλαμβάνουν οἱ περὶ φορολογίας Νόμοι, καθόσον οἱ ὅροι τῆς παρούσης συνθήκης δὲν ἤθελαν ἀντιβαίνει καὶ αὐτοῦ.

Ἄρθρ. Ι΄.

Ἐν περιπτώσει μεγάλης ἀποτυχίας τῆς ἐσοδείας τῶν κουκουλιῶν ἐνὸς Νομοῦ, οἱ ἐργοῦχοι δὲν ἔχουν μὲν δικαίωμα νὰ ζητοῦν ἀποζημίωσιν, ἢ Κυβέρνησις ὅμως ἐπιφυλάττεται εἰς τοιαύτην περίπτωσιν νὰ δώσῃ εἰς αὐτοὺς δείγματα πατρικῆς εὐμενείας.

Ἄρθρ. ΙΑ΄.

Ἡ Κυβέρνησις θέλει δίδει εἰς τοὺς ἐργοῦχους πᾶσαν προστασίαν καὶ πᾶσαν δικαίαν καὶ δυνατὴν συνδρομὴν πρὸς ἐπιτυχίαν καὶ διατήρησιν τῆς ἐπιχειρήσεώς τῶν. Ἡ Κυβέρνησις θέλει δώσῃ εἰς τοὺς ἐργοῦχους τοῦλάχιστον δέκα μῆνητάς, τοὺς ὁποίους αὐτοὶ ὀφείλουν νὰ γυμνάζουν εἰς τὰ ἐργοστάσια τῶν.

Ἄρθρ. ΙΒ΄.

Ἡ Κυβέρνησις ὑπόσχεται νὰ προτιμήσῃ τοὺς ἐργοῦχους μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν ὀκτῶ χρόνων εἰς πᾶσαν περὶ προάξεως ἢ ἐπεξεργασίας μετὰξῆς πρότασιν ἐπὶ ταῖς παρ' ἄλλων γενησομέναις προτάσεσι, καὶ διὰ τὰ μέρη περὶ ὧν ἐνδιαλαμβάνει ἢ παρούσα συνθήκη.

Ἄρθρ. ΙΓ΄.

Οἱ ἐργοῦχοι θέλουν δώσῃ ἀξιοῦχρον ἐγγυητὴν καὶ πῆνηρωτὴν διὰ τὴν ἔγκαιρον καὶ ἀκριβῆ πληρωμὴν τῶν ἐνοικίων, καὶ διὰ τὴν ἰκανοποίησιν πάσης ἄλλης ἀπαιτήσεως τοῦ Δημοσίου κατὰ τῶν ἐργοῦχων, ἀναφορικῶς ὡς πρὸς τοὺς ὁρισμοὺς τῆς παρούσης συνθήκης.

Ἄρθρ. ΙΔ΄.

Οἱ κληρονόμοι τῶν ἐργοῦχων θεωροῦνται καὶ κληρονόμοι

αὐτῶν εἰς τὴν παρούσαν συνθήκην μέχρις ἀποπληρώσεως τῶν ὀκτῶ ἐτῶν.

Ἄρθρ. ΙΕ΄.

Πᾶσα μετὰξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τῶν ἐργοῦχων τυχοῦσα διενέξις θέλει δικάζεσθαι διὰ διαιτητῶν κατὰ τοὺς περὶ ἀρετοκρυσίας καθεστῶτας Νόμους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ὀκτωβρ. (6 Νοεμβρ.) 1835.

Οἱ ἐργοῦχοι
Κωνσταντῖνος Γεωργ. Δουρού-
της διὰ τὸν ἐαυτὸν μου,
Καὶ δυνάμει τοῦ ἐσωκλεί-
στου ἐπιτροπικοῦ, διὰ τὸν
Ἐμμ. Χ. Τζούχλον.

Ὁ Πρόεδρος τῆς ἐπὶ τῶν
Γρωτ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ.
Σ. ΡΩΣΣΕΤΟΣ.
Ὁ Ὑπουργ. Σύμβουλος τῆς
ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμμ.
Κ. Ν. ΛΕΒΙΑΔΗΣ.

Ἐγκρίνεται ἡ ἀνωτέρω συνθήκη καθ' ὅλους τοὺς ὁρισμοὺς τῆς.
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ὀκτωβρ. (6 Νοεμβρ.) 1835.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικ. Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας
Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ
Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας
Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

Ἀριθ. 212.

Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ εἰς ἐμὲ εὕρισκομένου ἐπιτροπικοῦ ἐγγράφου τούτου, τὸ ὁποῖον κατεχωρίσθη εἰς τὸ κεφάλαιον τῶν ἐγγράφων τοῦ εἰρηνοδικεῖου τούτου ὑπ' ἀριθ. 188 καὶ τὸ παρὸν ἀντιγράφων δίδεται πρὸς τὸν Κ. Ἐμμ. Χ. Τζούχλον κατὰ προσοικίαν αἰτησὴν του.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Μαΐου 1835.

Ὁ Ἐπιτροπικὸς Γραμματεὺς, ἐν ἐλλείψει Συμβολαιογράφου
Χ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΑΚΗ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 25

(Παρελείφθη)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 26.

ΑΘΗΝΑΙ, 27 Δεκεμβρίου.

Ν Ο Μ Ο Σ

Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου διὰ τὸ ἔτος 1839.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν

Ἄρθρ. 1.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος, διὰ τὸ ἔτος 1839 προσδιορίζεται ὡς καὶ διὰ τὸ παρελθὸν ἔτος κατὰ τὴν ἀκόλουθον ἀναλογίαν

1. Διὰ τὰ μικρὰ ζῶα (αἰγας καὶ πρόβατα) τριάκοντα πέντε λεπτά κατὰ κεφαλήν

2. Διὰ τοὺς χοίρους δραχμὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν

3. Διὰ τοὺς ὄνους δραχμὴν μίαν

4. Διὰ τὰ λοιπὰ μεγάλα ζῶα δραχμὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν.

Ἴξαιροῦνται παντὸς φόρου

Α'. Ὅλα τὰ θηλάζοντα τῶν μικρῶν ζώων (αἰγῶν, χοίρων καὶ προβάτων)

μίσθ, αλλά πληρώνεται ανά εν λεπτήν τήν όκάν διά πᾶσαν ώ-
ραν. Απαγορεύεται εις τόν ένοικιαστήν έν τούτοις ή άνευ εύλό-
γου αίτίας και πρός κατάθλιψιν άπαιτουμένη μετακόμισις από
τόν φορολογούμενον διά δυσβάτων δρόμων.

*Άρθρ. 30.

Ό φορολογούμενος ύποχρεούται νά μετακομίση τούς φόρους
του ένοικιαστού έντός εξήκοντα ήμερών άνυπερθέτως μετά τήν
εις τήν άποθήκην παράδοσιν. Έν περιπτώσει καθ' ήν δέν ήθελε
τούς μετακομίσει έντός τής άνωτέρω προθεσμίας, τούς μετακο-
μίζει ό ένοικιαστής και λαμβάνει τά έξοδα τής μετακομίσεως
άπό τόν φορολογούμενον.

Περί τών εις είδος έπ' έκτιμήσει φορολογουμένων.

*Άρθρ. 31.

Τά βαμβάκια και ό καπνός άποδεκατίζονται εις τούς άγρούς
κατ' έκτίμησιν. Η άπόδοσις δέ του φόρου του βαμβακίου γίνε-
ται εις εύγαλμένον από τό καρύδι καπνόν, και ή παράδοσις πρός
τόν ένοικιαστήν πρέπει νά τελειώση μέχρι τής 31 Δεκεμβρίου.
Η μετακόμισις τών φόρων τούτων γίνεται άπαράλλάκτως ως τά
γεννήματα.

Περί τών εις χρήματα κατ' έκτίμησιν φορολογουμένων.

*Άρθρ. 32.

Ό φόρος και ή επικαρπία τών λαχανικών, περιβολίων, γρασι-
διών, και λοιπών προϊόντων, μη ύπαγομένων εις τήν εις είδη φο-
ρολογίαν, θέλει πληρωθῆ εις χρήματα έπι προηγουμένη έκτιμή-
σει του ποσού του προϊόντος.

Ό οίνος μετράται και φορολογείται εις τό ληνοστάσιον, ή
εις κάδδους, όπου δέν ύπάρχουν ληνοστάσια, κατ' άρθεσκειαν
του ένοικιαστού, είτε εις μούστον, είτε εις χρήματα, κατ' έκτί-
μησιν του μούστου, γινουμένην έπι τῆ βάσει τής τεσσάρτης τι-
μῆς του τόπου, όπου καίται· άλλ ή φορολογούμενος όφείλει νά
προσκαλέση τόν ένοικιαστήν διά τής δημοτικῆς άρχῆς, έπι ά-
ποδείξει· ό δέ ένοικιαστής όφείλει νά παρευρεθῆ έντός τριών ή-
μερών, όταν ό οίνος ήναι εις ληνούς, και 10 ήμερών, όταν εις
κάδδους, άφ' ής έλαβε τήν πρόσκλησιν του φορολογουμένου, διά
νά μετρήση και έκτίμηση τόν μούστον, παρελθούσης δέ τής προ-
θεσμίας, ό φορολογούμενος δύναται νά μεταφέρη τόν μούστον,
και νά τόν βάλῃ εις βουτσιά, έν δέ ό μούστος κατετεθη ήδη
εις βουτσιά, ή έκτίμησις θέλει γενῆ έπι τῆ βάσει τής τιμῆς του
μούστου. Ότε δέ τά σταφύλια μετακομίζονται από έν χωρίον
εις άλλο, διά νά χρησιμεύσουν εις κατασκευήν οίνου δεκατίζον-
ται κατ' έκτίμησιν έντός του χωρίου, εις τό όποιον καίται ό
άμπελών και άποδίδονται εις είδη ή εις χρήματα, κατ' άρ-
θεσκειαν του ένοικιαστού, και διά ν' άπομακρυνθῆ πᾶσα διένεξις,
λαμβάνει ό φορολογούμενος από τόν ένοικιαστήν άπόδειξιν πε-
ριέχουσαν τό ποσόν τών άποδεκατισθέντων σταφυλιών.

*Άρθρ. 33.

Αί έκτιμήσεις τών μὲν περιβολίων γίνονται έντός του Μαΐου
και Οκτωβρίου, τών δέ γρασιδιών και όπωροφόρων δένδρων
άπό τήν 15 Μαΐου μέχρι τῆς 30 Ιουνίου· αί δέ του βαμβα-
κίου, καπνών και μπουστάνων από τās 15 Αύγουστου μέχρι τών
15 Σεπτεμβρίου· τών δέ άμπελών από 15 Ιουλίου μέχρι 15
Σεπτεμβρίου, και του μούστου ή καταμέτρησις από 15 Αύγού-
στου μέχρι 15 Οκτωβρίου.

*Άρθρ. 34.

Αί παρά του Νόμου διατεταγμέναί έκτιμήσεις γίνονται παρά δύο
έκτιμητῶν ειδημόνων διοριζομένων του μὲν από τόν ένοικιαστήν,
του δέ από τόν φορολογούμενον. Διορίζεται δεσυγγρόνως παρά του
ένοικιαστού και του φορολογουμένου εις τρίτος έκτιμητῆς, διά
νά χρησιμεύση ως επιδικαιτητῆς, έν περιπτώσει διαφωνίας με-

ταξῶ τών δύο έκτιμητῶν. Αν δέ ό ένοικιαστής και ό φορολο-
γούμενος δέν συμφωνήσουν εις τήν έκλογήν του τρίτου έκτιμη-
του, τότε διορίζεται ούτος από τόν διοικητήν ή ύποδιοικητήν,
ένώπιον του όποιου όρίζεται και άποφασίζει όριστικῶς και ά-
νεκκλητῶς.

*Άρθρ. 35.

Ό παρά του διοικητικοῦ ή του ύποδιοικητικοῦ διοριζόμενος
τρίτος ούτος έκτιμητῆς, είτε συμβιβάση, είτε άποφασίση, λαμ-
βάνει ως άντιμισθίαν τῆς έργασίας του δέκα δραχ. τήν ήμέραν,
πληρωνομένας εξ ήμισείας παρά του ένοικιαστού και του φορο-
λογουμένου. Αλλά πᾶσα έκτίμησις άποπερατούται έντός μιᾶς
ήμέρας άνυπερθέτως. Έάν ό τρίτος ούτος έκτιμητῆς άποπερα-
τώση διά μιᾶς πολλῆς έκτιμήσεως, λαμβάνει ως άντιμισθίαν
δέκα δραχ. τήν ήμέραν, εξ ὧν τό ήμισυ διανέμεται μεταξύ τών
διαφόρων φορολογουμένων.

*Άρθρ. 36.

Ό διοικητῆς ύποδιοικητῆς ή ό ειρηνοδίκης όφείλει νά εκλέξη
ένα ή και πλειοτέρους εύσυνειδήτους και αξιοπίστους ανθρώ-
πους, ως τρίτους έκτιμητῆς, πρό τῆς παρά του Νόμου ώρισμέ-
νης προθεσμίας έκάστης έκτιμήσεως. Συγγρόνως προσκαλεῖ τόν
μὲν ένοικιαστήν άμέσως, τούς δέ φορολογουμένους διά του δη-
μοτικου παρέδρου, νά έχωσιν έκαστος έτοιμον τόν ίδιον αὐτου
έκτιμητήν, διά νά γενῆ, τυχούσης περιπτώσεως, έγκαίρως
ένάρξις τών έκτιμήσεων, και γίνεται πρωτόκολλον έκτιμή-
σεως, ύπογραφόμενον παρά του επιδικαιτητου και τών δύο
έκτιμητῶν.

*Άρθρ. 37.

Ένοικιασταί και φορολογούμενοι δύναται νά κάμωσιν ιδιαί-
τέρως ως προς τήν άποδεκατῆσιν συμφωνίας, αίτινες θεωροῦν-
ται ισχυραί μεταξύ τών μερών. Αλλ' αί τοιαῦται συμφωνίαί
πρέπει νά ήναι έγγραφοι, αί δέ εκ τῆς άθετήσεως αὐτῶν διε-
νεξις ύπάγονται εις τήν άρμοδιότητα τών διοικητ. δικα-
στηριων.

*Άρθρ. 38.

Αμα εξακριβωθῆ τό ποσόν του άποδοτέου φόρου, είτε διά
μετρήσεως, ή ζυγίσεως του προϊόντος, κατά τό άρθρ. 26, είτε
δι' έκτιμήσεως, κατά τά άρθρ. 29, 30 και έπόμενα, ό φορο-
λογούμενος ύπογράφεται εις τό στελέχος ενός διπλοτύπου βι-
βλίου, τό όποιον κρατεῖ ό ένοικιαστής, και, έν ό φορολογού-
μενος δέν γνωρίζῃ γράμματα, ύπογράφουσι δύο μάρτυρες άντ'
αὐτου, εξ ὧν ό εις πρέπει νά ήναι ό ίερεὺς του χωρίου, ό
ένοικιαστής, ή, άντ' αὐτου ό επιστάτης τῆς φορολογίας άπο-
σπᾶ τό διπλότυπον και δίδει αὐτό εις τόν φορολογούμενον ύπο-
γεγραμμένον παρ' αὐτου. Μετά τήν άπόδοσιν δέ του φόρου,
είτε εις χρήματα, είτε εις είδη, ό ένοικιαστής πιστοποιεῖ τήν
παραλαβήν εις τό όπισθεν μέρος του διπλοτύπου του μένοντος
εις χεῖρας του φορολογουμένου, ή εις ιδιαίτερον έγγραφον. Οί
ένοικιασταί όφείλουν νά παραδώσωσι τά στελέχη τών βιβλίων
εις τόν άρμόδιον διοικητήν περι τά τέλη Μαρτίου του έρχομέ-
νου έτους, έπι ποινη προστίμου πεντακοσίων έως τριών χιλιά-
δων δραχμῶν.

*Άρθρ. 39.

Πᾶσα άπαίτησις φόρου από μέρους του ένοικιαστού, μη στη-
ριζομένη εις τήν έν τῶ στελέχει του διπλοτύπου βιβλίου έγ-
γραφον άπόδειξιν θεωρεῖται ως άδικος, και ό φορολογούμενος
δέν ύπόκειται εις τήν πληρωμήν τοιούτου φόρου.

*Άρθρ. 40.

Μετακόμισις του οίνου, ελαίου, κουκουλοδεκάτων και τών
ρήτινοκατραμιών δέν γίνεται, μήτε προμήθεια άποθήκης.

Άρθρ. 1.

Ο αριθμός των ἄχρι τοῦδε εἰκοσιπέντε Οἰκονομικῶν Ἐπιτροπειῶν, συστηθεισῶν δυνάμει τοῦ ἀπὸ 19 (31) Μαρτίου 1836 ἡμετέρου Διατάγματος, ἐλαττοῦται εἰς εἴκοσι.

Άρθρ. 2.

1) Ἡ οἰκονομικὴ Ἐπιτροπεὶα Ἀργολίδος περιλαμβάνει τὴν Ναυπλίαν, Ἄργος, Ἐρμιονίδα, Τροιζηνίαν καὶ Ὑδραν—ἔδρα τὸ Ναύπλιον

2) Ἡ τῆς Ἀρκαδίας, τὴν Μαντινείαν καὶ Κυνουρίαν—ἔδρα τὴ Τρίπολις

3) Ἡ τῆς Ἐπιδάουρου Λιμηρᾶς, τὴν Ἐπίδαυρον Λιμηρᾶν καὶ τὰς Πρασσιᾶς—ἔδρα Μολάου

4) Ἡ τῆς Γορτυνίας, τὴν Γόρτυναν καὶ Μεγαλοῦπολιν—ἔδρα ἡ Καρίταινα.

5) Ἡ τῆς Μεσσηνίας, τὴν Μεσσήνην, Καλάμας, καὶ τὴν Μεθώνην—ἔδρα αἱ Καλάμαι

6) Ἡ τῆς Λακεδαιμόνος, τὴν Λακεδαιμόνα, ἐξαιρουμένης τῆς ὑπὸ στοιχ. 3 ἀναφερομένης Ἐπαρχίας καὶ τὴν Λακωνίαν—ἔδρα ἡ Σπάρτη

7) Ἡ τῆς Τριφυλίας, τὴν Τριφυλίαν καὶ Ὀλυμπίαν—ἔδρα ἡ Κυπαρισσία

8) Ἡ τῆς Ἠλείας, τὴν Ἠλιδα—ἔδρα ὁ Πύργος

9) Ἡ τῆς Ἀχαΐας, τὰς Πάτρας καὶ τὴν Αἰγιάλειαν—ἔδρα αἱ Πάτραι

10) Ἡ τῆς Κυναιθῆς—ἔδρα τὰ Καλάβρυτα

11) Ἡ τῆς Κορινθίας, τὴν Κορινθίαν, Σικυωνίαν—ἔδρα ἡ Κόρινθος

12) Ἡ τῶν Θηβῶν, τὰς Θήβας—ἔδρα αἱ Θῆβαι

13) Ἡ τῆς Λεβαδίας, τὴν Λεβαδίαν καὶ Λοκρίδα—ἔδρα ἡ Λεβαδία

14) Ἡ τῆς Φθιώτιδος, τὴν Φθιώτιδα καὶ Εὐρυτανίαν—ἔδρα ἡ Λαμία

15) Ἡ τῆς Αἰτωλίας, τὴν Ναυπακτίαν, τὸ Μεσολόγγιον καὶ Ἀγρίνιον—ἔδρα τὸ Μεσολόγγιον

16) Ἡ τῆς Ἀκαρνανίας, τὴν Ἀκαρνανίαν—ἔδρα τὸ Ἀμφιλοχικὸν Ἄργος

17) Ἡ τῆς Φωκίδος, τὴν Δωρίδα καὶ Παρνασίδα—ἔδρα ἡ Ἀμφισσα

18) Ἡ τῆς Εὐβοίας, τὴν Εὐβοίαν—ἔδρα ἡ Χαλκίς

19) Ἡ τῆς Σύρου, τὴν Σύρον, Ἄνδρον, Κύθον καὶ Τῆνον—ἔδρα ἡ Ἐρμούπολις

20) Ἡ τῆς Νάξου, τὴν Νάξον, Θήραν καὶ Μῆλον—ἔδρα ἡ Νάξος.

Άρθρ. 3.

Ἡ ὁροθεσία τῶν Ἐπαρχιῶν, ὅσαι ἀπαρτίζουσι τὴν δικαιοδοσίαν ἐκάστης Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπείας, εἶναι ἡ αὐτὴ μετὰ τὴν ὁροθεσίαν τοῦ διοικητικοῦ ὀργανισμοῦ.

Άρθρ. 4.

Τὰ χρέη τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπείας Ἀττικῆς ἀνατίθενται εἰς ἓνα ὑπουργικὸν Γραμματέα, ἐργαζόμενον ἐντὸς τοῦ γραφείου τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, καὶ προσηρτημένον εἰς

τὰ διάφορα τμήματα. Ἡ θέσις τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου Ἀττικῆς καταργεῖται.

Άρθρ. 5.

Εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐπίτροπον Νάξου ἀνατίθενται τὰ χρέη τῆς διαχειρίσεως τοῦ ἁλατος καὶ τῆς ἐπιστάσεως τῆς Σμυρίδος, καταργουμένης τῆς ἰδιαιτέρας θέσεως τοῦ ἐπιστάτου τῆς ἀλαταποθήκης Νάξου καὶ τῆς Σμυρίδος, καθὼς καὶ τῆς θέσεως τοῦ ἰδιαιτέρου βοηθοῦ τῆς ἀλαταποθήκης.

Άρθρ. 6.

Εἰς τὰς ἐπαρχίας ὅπου δὲν ἐδρεύουν, οἱ οἰκονομικοὶ Ἐπίτροποι, ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ προσκαλῆ τοὺς ἐκεῖσε διαμένοντας διοικητικοὺς ὑπαλλήλους πρὸς ἐκτέλεσιν οἰκονομικῶν ἔργων. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν γραμματεία θέλει ἔχει ἄμεσον ἀλληλογραφίαν μετὰ τῶν Διοικητῶν ἢ Ὑποδιοικητῶν, αἵτινες θέλουν συμμορφοῦσθαι μετὰ τοὺς ὑπάρχοντας οἰκονομικοὺς Νόμους, τὰς ὁδηγίας καὶ τὰς διαταγὰς τῆς εἰρημένης Γραμματείας.

Άρθρ. 7.

Τὰ χρέη τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Βορείων Σποράδων ἀνατίθενται εἰς τὸν ἐν Λοκπέλῳ διαμένοντα ἐπιστάτην τοῦ τελωνείου ἐπὶ τούτῳ θέλει δοθῆ εἰς αὐτὸν ἐπιμίσθιον ἐκ δραχμῶν ἐξήκοντα.

Άρθρ. 8.

Οἱ οἰκονομικοὶ Ἐπίτροποι εἶναι ἰσοβάθμιοι μετὰ ὑπουργικοὺς παρῶν, ἀλλ' ἔπονται εἰς αὐτούς. Ὁ μηνιαίος μισθὸς αὐτῶν προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς 230-δικασίας τριάκοντα συμπεριλαμβανομένων μετὰ τῶν γραφικῶν ἐξόδων καὶ τῶν τῆς περιόδου ἔχουν ἓνα γραμματέα, διοριζόμενον παρ' ἡμῶν, μετὰ μισθὸν 100 δραχμῶν.

Άρθρ. 9.

Καθῆκοντα τῶν γραμματέων εἶναι
 Α. Νὰ ἀντιλαμβάνωνται καὶ ἐκπληρῶσι τὰ γραφικὰ ἔργα τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιτροπῶν προσυπογραφομένων εἰς ὅλα τὰ ἔγγραφα, ἐκτὸς τῶν αἰτιολογητέων περιπτώσεων, ἀπουσίας ὀφθάλμου, ἀσθενείας, ἢ ἄλλης ἐκτάκτου αἰτίας.

Β. Νὰ ἐκπληρῶσιν ἐν ἀπουσίᾳ τῶν οἰκονομικῶν Ἐπιτροπῶν τὰ χρέη αὐτῶν, ἢ ν' ἀποστέλλωνται εἰς τὰς ἄλλας ἐπαρχίας πρὸς ἐκτέλεσιν διαφόρων ἀντικειμένων τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας.

Άρθρ. 10.

Οἱ οἰκονομικοὶ ἐπίτροποι θέλουν διαμένει συνήθως εἰς τὴν διὰ τοῦ ἀριθ. 2 ὠρισμένην ἔδραν θέλουν δὲ μεταβαίνει καὶ εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τῶν ἐπαρχιῶν, ὅσαι ἀποτελοῦν μέρος τῆς δικαιοδοσίας των, ὡσάκις ἡ χρεὶα τὸ καλέσῃ.

Άρθρ. 11.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Δεκεμβρίου 1839 (4 Ἰαν. 1840.)

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Διευθυντὴς Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 18 καί 19

(Παρελείφθησαν)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 20.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 5 'Οκτωβρίου

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί έγκρίσεως τής αίτησεως του έπί των Οικονομικών Γραμματέως Κυρίου Γ. Σπανιολάκη άφορώσης τήν από τής θέσεώς του άρρσιν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Αποφασίζομεν και έγκρίνομεν τήν παρά του Ήμετέρου έπί των Οικονομικών Γραμματέως τής Έπικρατείας Κ. Γ. Σπανιολάκη περί τής από τήν θέσιν του άφέσεως αίτησιν, εύαρεστούμενοι συγχρόνως να έκφράσωμεν προς αυτόν τήν Ήμετέραν εύχαρίστησιν διά τόν κατά τήν διάρκειαν τής είς αυτόν έμπιστευθείσης άνωτέρω διευθύνσεως άποδεδειγμένον ζήλον και τήν προς τό συμφέρον τής ύπηρεσίας προθυμίαν του.

Έν Αθήναις, τήν 4 (16) 'Οκτωβρίου 1839.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΧΜΑΤΣ

—ο—

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί προσωρινής αναθέσεως τής διευθύνσεως τής έπί των Οικονομικών Γραμματείας είς τόν έπί τής Δικαιοσύνης Γραμματέα Κύριον Α. Παΐκον.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Απεφασίσχμεν να διατάξωμεν και διατάττομεν τά εξής:

Άρθρ. 1.

Η προσωρινή διεύθυνσις τής Γραμματείας των Οικονομικών ανατίθεται είς τόν Ήμέτερον έπί τής Δικαιοσύνης Γραμματέα τής Έπικρατείας Κύριον Α. Παΐκον.

Άρθρ. 2.

Ο Ήμέτερος έπί των Στρατιωτικών Γραμματέως τής Έπικρατείας έπιφορτίζεται τήν προσυπογραφήν και δημοσίευσιν του παρόντος.

Έν Αθήναις, τήν 4 (16) 'Οκτωβρίου 1839.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΧΜΑΤΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 21.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 10 'Οκτωβρίου

ΝΟΜΟΣ

Περί διαιτητών παρά τή μικτή έπιτροπή.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Έπί τή προτάσει των Ήμετέρων έπί του Βασ. Οίκου και

έπί των Έξωτερικών και έπί τής Δικαιοσύνης Γραμματέων τής Έπικρατείας, θεωρούντες ότι τό άρθρον 21 του από 26 'Ιουνίου (8 'Ιουλίου) 1836 Νόμου καθίστησιν άποκλειστικώς ένα των Αντιπροέδρων του Συμβουλίου τής Έπικρατείας έπιδαιτητήν είς τάς έν τή μικτή έπιτροπή μεταξύ των Έλληνικών και Όθωμανικών μελών αυτής περί τήν άπόφασιν των ύποδίκων ύπαθέσεων συμβαινούσας διχοψηφίας θεωρούντες ότι, κωλυμένων συγχρόνως των Αντιπροέδρων του Συμβουλίου τής Έπικρατείας δι' άσθένειαν, ή άπουσίαν, ή δι' άλλο τι κώλυμα, ματαιούται ό σκοπός του Νόμου και βλάπτονται ούσιωδώς των δικαζομένων τά συμφέροντα.

Θεωρούντες, ότι προς εύκολίαν και έπίτευσιν των έργασιών τής μικτής έπιτροπής, συμφέρει να λαμβάνωνται προς διάλυσιν τής διχοψηφίας, ή και ως άπλά μέλη αναπληρωτικά και άλλοι εκ των άνωτέρων δημοσίων ύπαλλήλων του Κράτους. Λαβόντες και τήν γνώμην του Συμβουλίου τής Έπικρατείας, άπεφασίζομεν και διατάττομεν τά εξής:

Άρθρ. 1.

Παρεκτός των Αντιπροέδρων του Συμβουλίου τής Έπικρατείας, εξ ών, κατά τό άρθρον 21 του από 26 'Ιουνίου (8 'Ιουλίου) 1836 Νόμου, λαμβάνεται άποκλειστικώς, έράπαξ διοριζόμενος, ό προς διάλυσιν τής μεταξύ των μελών τής μικτής έπιτροπής, συμπεσούσας διχοψηφίας, έπιδαιτητής, δύναται να διορισθί. παρά αυτή κατά τόν αυτόν τρόπον, έράπαξ δηλαδή, και πας των άνωτέρων διοικητικών και δικαστικών ύπαλλήλων.

Είς τους άνωτέρους δικαστικούς ύπαλλήλους δύναται ώσαύτως να ανατεθώσι και έργα αναπληρωτικού μέλους τής μικτής έπιτροπής.

Άρθρ. 2.

Ός προς τόν κατά τό προηγούμενον άρθρον διορισθέν δικαστικού τινος ύπαλλήλου τροπολογείται παρά του παρόντος Νόμου τό άρθρον 276 του δικαστικού οργανισμού.

Άρθρ. 3.

Οι Ήμέτεροι έπί του Βασ. Οίκου και έπί των Έξωτερικών και έπί τής Δικαιοσύνης Γραμματείας τής Έπικρατείας έπιφορτίζονται τήν δημοσίευσιν και εκτέλεσιν του παρόντος Νόμου.

Έν Αθήναις, τήν 4 (13) 'Οκτωβρίου 1839.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΧΜΑΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 22.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 18 'Οκτωβρίου

—ο—

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί διευθύνσεως τής Γραμματείας των Οικονομικών και περί συστάσεως ιδιαιτέρου Οικονομικού Συμβουλίου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Σκοπόν έχοντες να τελειοποιήσωμεν τόν οργανισμόν διαφόρων κλάδων τής Οικονομικής ύπηρεσίας, και θεωρούντες κατάλληλον να συστήσωμεν παρά τώ προϊσταμένω τής Ήμετέρας έπί των Οικονομικών Γραμματείας ιδιαίτερον Συμβούλιον διά τήν συζήτησιν διαφόρων σπουδαίων οικονομικών άντικειμένων, άκούσαντες τήν γνώμην του Ήμετέρου Συμβουλίου τής Έπικρατείας, άπεφασίσαμεν και διατάττομεν τά εξής.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί διορισμού Διευθυντού τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν νὰ διορίσωμεν, καὶ διορίζομεν

Ἄρθρ. 1.

Διευθυντὴν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, τὸν μέχρι τοῦδε Ἐλεγκτὴν τοῦ Ἡμετέρου Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου Κύριον Γ. Καρχιαννόπουλον Τισαμενόν, ἐφαρμοζομένων τῶν ὁρισμῶν τοῦ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν ἐκδοθέντος ὀργανικοῦ Διατάγματος περὶ τῆς Διευθύνσεως τῆς εἰρημνῆς Γραμματείας.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεῶν τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν προσυπογραφὴν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Ὀκτωβρίου 1839.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΧΜΑΛΤΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί διορισμοῦ τῶν μελῶν τοῦ παρὰ τῇ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία συστηθέντος ἰδιαίτερου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν νὰ διορίσωμεν, καὶ διορίζομεν

Ἄρθρ. 1.

Μέλη τοῦ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν ἐν τῇ Ἡμετέρᾳ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας συστηθέντος ἰδιαίτερου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου, τὸν Ὑπουργικὸν Πάρεδρον Κύριον Ἰωάννην Σουτζον, μέχρι τοῦδε Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, καὶ τὸν μέχρι τοῦδε Οἰκονομικὸν Ἐπίτροπον τῆς Ἀργολίδος Κύριον Ἰω. Βιζούλαν μὲ βαθμὸν, τίτλον καὶ μισθὸν Ὑπουργικοῦ Παρέδρου.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεῶν ἐπιφορτίζεται τὴν προσυπογραφὴν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Ὀκτωβρίου 1839.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΧΜΑΛΤΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 23.

ΑΘΗΝΑΙ, 6 Νοεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί διαμετακομίσεως ἐμπορίου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀπὸ 21 Ὀκτωβρίου (2 Νοεμβρ.) ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν

1. Ἐπιτρέπομεν, αἱ πρὸς διαμετακομίσειν διωρισμέναι πραγματεῖαι, αἱ εἰσερχόμεναι εἰς τὸ ἐν Πειραιεὶ κατάστημα τῆς διαμετακομίσεως νὰ μετακομίζωνται ὡς τοιαῦται εἴτε διὰ ξηρᾶς, εἴτε διὰ τῆς Ὑψιλίδος εἰς Λαμίαν, καὶ ἐκεῖθεν ἐκτὸς τῶν ὁρίων τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου.

2. Ἐπιτρέπομεν ὡσαύτως νὰ εἰσερχῶνται ἀπὸ τὰ Τουρκικὰ μέρη διὰ τῆς Λαμίας πραγματεῖαι, χάριν διαμετακομίσεως, καὶ νὰ μεταφέρονται αὗται εἰς τὸ ἐν Πειραιεὶ κατάστημα τῆς διαμετακομίσεως, ὅθεν ἀκολούθως νὰ ἐξάγωνται ἐκτὸς τοῦ Βασιλείου, ἢ καὶ νὰ καταναλίσκωνται ἐντὸς αὐτοῦ.

3. Αἱ περὶ ὧν λόγος πραγματεῖαι θέλουσι ὑπόκεισθαι εἰς τὸ νενομισμένον δικαίωμα τῆς διαμετακομίσεως, (§. 17 τοῦ ἀπὸ 25 Μαρτίου 1830 ὑπ' ἀριθ. 1018 ΙΔ'. Ψηφίσματος) τὸ ὅποιον θέλει πληρῶνεσθαι εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης τετραμηνίας κατὰ συνέπειαν τῶν ἀπὸ 15 (27) Ἰανουαρίου 1836 (ἐφημ. Κυβερν. ἀριθ. 3 καὶ ἀπὸ 14 (26) Ὀκτωβρ. 1838) Ἡμετέρων Ἀποφάσεων. Ὅταν δὲ κατὰ τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένην περίπτωσιν καταναλίσκωνται ἐντὸς τοῦ Κράτους, θέλουσι καθυποβληθῆ προσέτι εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ νενομισμένου δικαίωματος τῆς εἰσαγωγῆς.

4. Πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένων καταχρήσεων θέλουσι ἐνεργεῖσθαι ἀνάλογα μὲ τὰ διὰ τοῦ ἀπὸ 8 (20) Μαΐου ε. ε. (ἐφημ. τῆς Κυβερν. ἀριθ. 22) Ἡμετέρου Διατάγματος ἐγκριθέντα μέτρα.

5. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ὀκτωβρ. (4 Νοεμβρ.) 1839.

ΑΘΗΝΩΝ

Ὁ Διευθυντής

Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 24.

ΑΘΗΝΑΙ, 18 Νοεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί ἀναθέσεως τῆς διευθύνσεως τῆς ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας Κ. Α. Παῖκον.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀροῦ διὰ τῆς ἀποφάσεως τῶν 18 (30) Ὀκτωβρίου τ. ε. ἐπεφορτίσαμεν τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας μὲ ἀποστολὴν ἑκτακτον διὰ Κωνσταντινούπολιν ἐπὶ διαρκεῖα καιροῦ ἀπροσδιόριστου, ἀναθέτομεν ἤδη τὴν διεύθυνσιν ταύτης τῆς Γραμματείας ἐν τῇ ἀπουσίᾳ του εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα Κύριον Α. Παῖκον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 (16) Νοεμβρίου 1839.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεῶν τῆς Ἐπικρατείας

Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

οχρεώτητος τῶν ἐγγυητῶν καὶ πληρωτῶν, ἐκτὸς ἂν τὸ μὴ ἀξιόχρεων τοῦ ἐγγυητοῦ ἐπῆλθε μετὰ τὴν δημοπρασίαν καὶ παραδοχὴν αὐτοῦ.

Εἰς τὰς αὐτὰς ἀποζημιώσεις ὑπόκεινται καὶ ἂν ἐκ τῆς μὴ παραδοχῆς ὁμολογουμένως ἀξιοχρέου ἐγγυητοῦ ἤθελε προκύψει ζημία εἰς τὸ δημόσιον.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς δημοπρασίας ὀφείλουσιν νὰ ὑπογράψουν ἀμφοτέρωθεν, ὁ τε πλειστηριαστής καὶ ὁ ἐγγυητὴς τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας, τὰ ὁποῖα ἐπικυροῦνται παρὰ τῶν διενεργουστῶν τὴν δημοπρασίαν Ἀρχῶν.

Ἄρθρ. 20.

Τὰ πρακτικὰ πάσης δημοπρασίας ὑποβάλλονται εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Οἰκονομικῶν, ἢ ὁποῖα ἂν ὑπάρχουν ἐλλείψεις ἢ παραβάσεις τύπων, ἀκυροῦ τὰς δημοπρασίας.

Ἄρθρ. 21.

Ὁ φόρος καὶ ἡ ἐπιкарπία τῶν λεμονίων τοῦ Πόρου, ὀρυζίων, κουκουλιῶν, ἐλαιῶν καὶ λοιπῶν δασικῶν προϊόντων, ἐξαιροῦνται ἐκ τῆς ὀλικῆς ἐνοικιάσεως τῶν λοιπῶν προϊόντων, καὶ δημοπρατοῦνται ἰδιαίτερος κατὰ τὰς ἐκδοθησομένας περὶ τούτου ὁδηγίας παρὰ τῆς ἐπι τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἐκτὸς μόνον ὅπου διὰ τὸ ἀσήμαντον τοῦ εἶδους πρέπει νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς τοὺς φόρους τῶν λοιπῶν προϊόντων, ἀλλ' ἡ συμπεριλαβὴ αὕτη πρέπει νὰ ὀρισθῆ ῥητῶς εἰς τὴν διακήρυξιν. Ἡ ἐπι τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία δύναται νὰ διατάξῃ καὶ εἰς ἄλλας πόλεις, παρὰ τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας, τὴν δημοπράτησιν τῶν ἐξαιρουμένων εἰδῶν, ἂν τοῦτο κριθῆ συμφερότερον. Τὸν τρόπον τῆς διαθέσεως τῶν σταφίδων καὶ τῶν βλακνοκηκιδίων θέλει κανονίσει ἰδιαίτερον διάταγμα.

Ἄρθρ. 22.

Ὁ φόρος τοῦ δεκάτου τῶν διαλελυμένων καὶ διατηρουμένων μοναστηρίων συνενοικιάζεται μετὰ τὰ δέκατα τῶν χωρίων ἐντὸς τῶν ὁρίων, τῶν ὁποίων κείνται αἱ εἰς τὰ μοναστήρια ἀνήκουσαι γαῖαι. Περὶ τοῦ δευτέρου δεκάτου τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων καὶ τῆς ἐπιкарπίας τῶν διαλελυμένων, θέλει διατάξῃ τὰ θέοντα ἢ ἐπι τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρ. 23.

Οἱ ἐνοικιασταὶ τοῦ δεκάτου καὶ τῆς ἐπιкарπίας θέλουσιν πληρῶσαι τὸ ποσὸν τοῦ ἐνοικίου εἰς ἑξ ἰσας δόσεις.

- Τὴν 1 Σεπτεμβρίου,
 - » Ὀκτωβρίου,
 - » Νοεμβρίου,
 - » Δεκεμβρίου,
 - » Ἰανουαρίου καὶ
 - » Φεβρουαρίου
- ἐπομένου ἔτους.

Ἄρθρ. 24.

Τὰ ἐνοίκια τῶν ἐλαιῶν θέλουσιν πληρωθῆ εἰς τρεῖς ἰσας δόσεις.

- Τὴν 1 Δεκεμβρίου,
 - » Ἰανουαρίου,
 - » Φεβρουαρίου
- τοῦ ἐπομένου ἔτους.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Ἐπιχρεώσεις τοῦ ἐνοικιαστοῦ πρὸς τοὺς φορολογουμένους καὶ ἐναλλάξ.

Ἄρθρ. 25.

Ἄμα ἀναγνωρισθῆ ἐνοικιαστὴς παρὰ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς ὁ τελευταῖος πλειοδότης, ὀφείλει νὰ μεταβῆ εἰς τὸ χωρίον ἢ τὰ χωρία διὰ νὰ παρευρεθῆ εἰς τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν γίνεται ἐναρξὶς τοῦ θέρους.

Διὰ πᾶσαν ἀναβολὴν προερχομένην ἐκ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, οἱ φορολογούμενοι δὲν ἐμποδίζονται εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ θερισμοῦ τῶν προϊόντων.

Ἄρθρ. 26.

Ὁ φορολογούμενος ὅστις φωραθῆ ὅτι συνεκόμισε λαθραίως ἢ

ἐκρυψε προϊόντα διὰ νὰ ὑπακρύβῃ τὸν νόμιμον φόρον, ὑποβάλλεται εἰς τὴν πληρωμὴν τριπλασίου φόρου· ἀλλὰ περὶ τούτου εἶναι ἀνάγκη ὁ ἀνακαλύψας ἐνοικιαστὴς νὰ συλλέξῃ ἀπογρώσας ἀποδείξεις καὶ νὰ συντάξῃ πρόχειρον πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὸ ἀρμοδίον διοικητικὸν δικαστήριον διὰ νὰ ἐπιβληθῆ ἡ ποινή. Τα περαιτέρω θέλουσιν διαταχθῆ κατὰ τοὺς τύπους τοῦ ἀπὸ 9 (21) Ἰουλίου 1838 Νόμου, περὶ συστάσεως διοικητικῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρ. 27.

Διὰ τὴν συγκομιδὴν, τὸ ἀλώνισμα, ἢ κοπάνισμα τῶν προϊόντων, ὀφείλουσιν οἱ φορολογούμενοι νὰ ζητήσουν τὴν ἀδειαν τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ἐκν οὗτος ἢ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ εὔρεθῆ εἰς τὸ χωρίον. Ἐὰν δὲν εὔρεθῆ παρῶν, εἰδοποιεῖται πρὸ πέντε ἡμερῶν πρὶν τῆς ἐναρξέως τῶν ἀλωνίων, διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἐπὶ ἀποδείξει. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης ὁ φορολογούμενος ἔχει τὴν ἀδειαν νὰ ἀλωνίσῃ, λυχνίσῃ, ἢ νὰ καρπολογήσῃ.

Ἄρθρ. 28.

Περὶ τῶν εἰς εἶδος φορολογουμένων ἐπὶ καταμετρήσει ἢ ζυγίσει. Τὸ ποσὸν τοῦ ἀποδοθησομένου δεκάτου καὶ τῆς ἐπικαρπίας εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἐξακριβοῦται ὡς ἀκολούθως.

α. Τὰ μὲν ἀσταχυοφόρα γεννήματα φορολογοῦνται διὰ τοῦ κοιλοῦ ἐπὶ τῶν ἀλωνίων ἢ ῥόβῃ, λαθούρια καὶ ὅσα ἄλλα οἱ χωρικοὶ συνειθίζουσιν νὰ ἀφίνουσιν εἰς δεμάτια, φορολογοῦνται κατὰ θημωρίαν, ἢ εἰς δεμάτια.

β. Τὸ δε καλαμβόκιον ἐπίσης μετράται διὰ κοιλοῦ ἀφ' οὗ ἀλωνισθῆ.

γ. Ὁ πρώτος ἀραβόσιτος μετράται εἰς κώνους (λουμπούκια) διὰ κορινίων καὶ δεκατίζεται. Ὁ ὄψιμος ἀραβόσιτος δεκατίζεται κατὰ τὸν ἀκολουθοῦν τρόπον. Πρῶτον, βάλλεται εἰς κοφίνα διὰ νὰ μετρηθῆ, ἔπειτα σφραγίζεται τὸ ποσὸν ἐνὸς κοφίνου μετὰ τὰς σφραγίδας τοῦ δημαγοῦ, τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, καὶ οὕτω λαμβάνεται παρὰ τοῦ φορολογουμένου εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἐνοικίου παρακατατίθεται ὅπου προσδιορίσῃ ἡ δημοτικὴ Ἀρχὴ, συγκαταθέσει τοῦ ἐνοικιαστοῦ. Ἄμα δὲ ὁ ἀραβόσιτος καταζηρανθῆ, ἀνοίγεται ὁ σφραγισμένος παρόντων τῶν τριῶν ῥηθέντων ἀτόμων, καὶ ἀμέσως κοπανίζεται, καθαρίζεται, ζυγίζεται καὶ ἀναλόγως ἀποδεκατίζεται.

Τοὺς ἐκ τῶν ἀνωτέρω προϊόντων φόρους ὀφείλει ὁ φορολογούμενος νὰ ἀλωνίσῃ, λυχνίσῃ ἢ κοπανίσῃ δι' ἰδίων του ἐξόδων.

δ. Τὰ ὄσπρια, καθὼς ὀρυζίων, κίμων, σήσαμον κτλ. δεκατίζονται ζηρὰ μετρούμενα ἢ ζυγίζόμενα εἰς τὸ ἀλώνιον.

ε. Ὁ φόρος τῶν ἐλαιοδένδρων ἀποδίδεται εἰς ἐλαίον, εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα, ἢ εἰς ἐλαίας, ἀφ' οὗ ἀλατισθῶσιν, ὅταν χρησιμεύουσιν διὰ φαγί.

ς. Τὰ σῦκα τῆς Μεσσηνίας ἀποδεκατίζονται εἰς εἶδη, καὶ παραδίδονται εἰς τὸ παράλιον.

ζ. Τὰ κουκούλια ζυγίζονται εἰς τοὺς κοινούς μαγκάνους, ἢ εἰς τὰς οἰκίας, ὅπου ὑπάρχουσιν ἰδιαίτεροι μάγκανοι, ἢ ἀποδεκατίζονται εἰς εἶδος, ἐπὶ ἐκτιμήσει, κατ' ἀρέσκειαν τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

η. Ἡ ῥητίνη καὶ τὸ κατράμι ἐπίσης ζυγίζονται καὶ ἀποδίδονται εἰς εἶδος.

Ἄρθρ. 29.

Ὁ φόρος καὶ ἡ ἐπικαρπία τῶν ὑπὸ τὰ στοιχ. α. β. γ. καὶ δ. τοῦ ἄρθρου 26 προϊόντων, ὅταν λαμβάνωνται εἰς εἶδη, παραδίδονται εἰς τὴν ἀποθήκην, τὴν ὁποῖαν, ἐντὸς τοῦ χωρίου, ὀφείλει νὰ προμηθεύῃ ἢ κοινότης εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν. Ὁ φορολογούμενος εἶναι ὑπόχρεως ν' ἀποθέσῃ τὸν ἀραβόσιτον εἰς κώνους μόνον εἰς τὴν ἐντὸς τοῦ χωρίου ἀποθήκην, περαιτέρω ὅμως θέλει τὸν μεταφέρει ὄχι πλέον εἰς κώνους, ἀλλ' εἰς κοπανισμένον καρπὸν. Ἀπὸ τὴν ἀποθήκην ὀφείλει ὁ φορολογούμενος νὰ τοὺς μετακομίσει ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῆς ἐπαρχίας, πέντε ὥρας μακρὰν, διὰ δὲ τὸ περαιτέρω διάστημα, τὸ ὁποῖον δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ ἄλλας πέντε ὥρας ὀφείλει μὲν ὁ φορολογούμενος νὰ τοὺς μετακο-

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Περί είσπραξέως διά λογαριασμόν του δημοσίου.

Άρθρ. 41.

Όταν τ' αποτελέσματα των κατά χωρία ή των ένωτικων δημοπρασιων δέν φθάσωσιν ή δέν υπερβούν τον ελάχιστον όρον, ή επί των Οικονομικων Γραμματεία διατάττει την είσπραξιν διά λογαριασμόν του δημοσίου, όταν τουτο κρίνη συμφωρότερον, διορίζουσα τους αναγκαίους υπαλλήλους.

Άρθρ. 42.

Οί φορολογούμενοι υπόκεινται ως προς τό δημοσίον εις τάς αυτάς υποχρεώσεις εις άς υπόκεινται και ως προς τους ένοικιαστάς, και προσέτι εις δέκα ώρων μετακόμισιν των φόρων των άρθρ. 26 και 27.

Άρθρ. 43.

Η επί των Οικονομικων Γραμματεία θέλει δώσει τάς αναγκαίας οδηγίας, τύπους και πίνακας εις τον Οικονομικόν Επίτροπον και τους Επιστάτας, όσον διά την εξακριβωσιν των φόρων, όσον και διά την απόδοσιν και την εις χρήματα πληρωμήν αυτών.

Άρθρ. 44.

Ο κατά τό άρθρ. 32. παρά του ένοικιαστου διοριζόμενος εκτιμητής θέλει διορίζεσθαι παρά του Οίκου. Επιτρόπου και ήρχιζεσθαι ένώπιον αυτού ή δέ τρίτος, έν περιπτώσει διαφωνίας, διορίζεται πάντοτε διά του διοικητου ή Υποδιοικητου, και πληρώνεται, κατά τά έν τω άρθρω 32 και 33 ώρισμένα. Το πρωτόκολλον της εκτιμήσεως, πριν υποβληθή εις τον τρίτον όριστικόν εκτιμητήν, θέλει υποβληθή εις τον Οικονομ. Επίτροπον, όστις θέλει κάμει επ' αυτού τάς αναγκαίας παρατηρήσεις.

Άρθρ. 45.

Οί φορολογούμενοι δύνανται να κρατήσωσι τους εις είδη φόρους των εκφράζοντες την περι τούτου θέλησιν των δι' επισήμου αναφοράς προς την επί των Οικονομικων Γραμματείαν και προτείνοντες την τιμήν εις ήν τοίς συμφέρει να τους κρατήσωσι. Καθ' όσον δέ άφορά τά εις εκτίμησιν υποκειμένα είδη (άρθρ. 32.) ό φόρος θέλει προσδιορισθί κατά την έν τω ειρημένω άρθρω και τοίς έπομένοις διαγεγραμμένον τρόπον.

Άρθρ. 46.

Η Γραμματεία των Οικονομικων λαμβάνουσα υπ' όψιν τό συμφέρον του δημοσίου ταμείου και τάς ανάγκας των φορολογουμένων, θέλει αποδεχθί την προ' αυτών προτεινομένην τιμήν, ή προτείνει εις αυτούς άνωτέραν, ήτις δέν θέλει εισθαι εις κάμμίαν περιπτώσιν κατωτέρα της τρεχούσης τιμής.

Άρθρ. 47.

Έν περιπτώσει μη άποδοχής των φορολογουμένων ή επί των Οικονομικων Γραμματεία θέλει προτείνει την διά δημοπρασίας διάθεσιν αυτών.

Άρθρ. 48.

Ο επί των Οικονομικων Γραμματείας τή Έπικρατείας να δημοσιεύσιν και εκτελέσιν τον παρόντα Νόμον.

Έν Αθήναις, την 27 Απριλ. (9 Μαΐου) 1839.

Ο Θ Ω Ν

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α ΠΑΙΚΟΣ, Γ. ΓΛΑΥΚΗΣ,
Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ, Γ. ΣΠΗΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 9.

ΑΘΗΝΑΙ, 8 Μαΐου.

— 0 —

Ν Ο Μ Ο Σ

Περί συμπληρώσεως τινων διατάξεων άφορωσων την διεκδικήσιν ένώπιον του Συμβουλίου της Έπικρατείας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Επί τή προτάσει του Ημετέρου επί των Οικονομικων Γραμματείας της Έπικρατείας, έχοντες υπ' όψιν τά των 27 Σεπτεμβρίου (9 Οκτωβρ.) 1833, 18 (30) Σεπτεμβρίου 1835, και 23 Οκτωβρίου (4 Νοεμβρίου) 1836 περί όργανισμού του Έλεγκτικου Συνεδρίου και του Συμβουλίου της Έπικρατείας Διατάγματα παρατηρήσαντες ότι τό άρθρον 22 του ειρημένου από 27 Σεπτεμβρ. (9 Οκτωβρ.) 1833 Διατάγματος, τό όποιον δίδει εις τον γενικόν επίτροπον της Έπικρατείας παρά τω Έλεγκτικω Συνεδριω και εις τους υπολόγους τό δικαίωμα να καταφύγωσιν εις τό Συμβούλιον της Έπικρατείας, κατά των αποφάσεων του Έλεγκτικου Συνεδρίου, διά τάς τυχόν έν αυταίς παραβάσεις των τύπων ή του Νόμου, ή και της εφαρμογής του, δέν έρμηνεύθη κατά την άληθήν αυτού έννοιαν, αποδοθείσας εις τό Συμβούλιον της Έπικρατείας ουχί άκυρωτικής δύναμει, αλλά έρετσειού εξουσίας, τουτο δέ, διότι τό καταστατικόν του Συμβουλίου της Έπικρατείας Διατάγμα παραπέμπει τά προς εκτέλεσιν των τοιούτων δικων εις τους προ' έρέται διαγεγραμμένους δικαστικούς τύπους, ότι αν και άρθρα πινά της διαδικασίας των έρετων μένουσιν άνεφάρμυστα εις δικαστήριον έχον εξουσίαν άκυρωτικήν, μ' όλον τουτο ή περι εφαρμογής της διατάξεως δέν έδύνατο ν' άνατρέψη την ρητήν περι άρμολογίας έννοιαν του 22 άρθρου, τό όποιον την εξέτασιν μόνον των περι τους τύπους και τον Νόμον και την εφαρμογήν αυτου παραβάσεων ανατιθεν εις τό Συμβούλιον του Κράτους, τό κατέστησεν άκυρωτικήν μόνον άρχήν, δέν επέτρεψε δέ και την του πραγματικου μέρους των αποφάσεων του Συνεδρίου εξέτασιν, τόσω μάλλον, όσον τό περι Συμβουλίου της Έπικρατείας Διατάγμα προς εκτέλεσιν του ειρημένου άρθρου γενόμενον, δέν ήδύνατο κατά τους κανόνες της έρμηνευτικής (και αν ήθελεν υποταθί ότι υπήρξε μεταξύ τουτου και εκείνου δυσσυμβίβαστός τις έναντιότης), να θεωρηθί ως έχον σκοπόν ν' ανατρέψη τουτο σιωπηλώς χωρίς να προσθέσιν τι περι του πραγματικου μέρους των αποφάσεων του Συνεδρίου, ένω ρητώς παραπέμπει εις τό περι ου ή λόγος άρθρον παρατηρούντες τέλος, ότι είναι ανάγκη να συμπληρωθώσιν και άλλαι τινές διατάξεις, άφορωσαι την περι των τοιούτων δικων διεκδικήσιν ένώπιον του Συμβουλίου της Έπικρατείας ακούσαντες την γνώμην του Συμβουλίου της Έπικρατείας, άπερκαίταμεν και διατάττομεν τά εξής.

Άρθρ. 1.

Η εις τό Συμβούλιον της Έπικρατείας χορηγοιμένη εξουσία του να εξέτάζη και να κρίνη τάς αποφάσεις του Έλεγκτικου Συνεδρίου ως προς την παράβασιν των τύπων και του Νόμου ή της εφαρμογής του, δέν εκταίνεται και εις την του πραγματικου μέρους αυτων εξέτασιν.

Άρθρ. 2.

Η έν τω Συμβυλιω της Έπικρατείας διαδικασία θέλει εισθαι όμοιόμορφος με την του Αρείου Πάγου, εκτός της δημοσιότητος των συζητήσεων, και των έν τω παρόντι Νόμω ρητώς διατεταγμένων.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί αποπέμφσεως του Θ. Καίρη εις τὸ κατὰ τὴν Σκιάθον διατηρούμενον κοινοδικὸν μοναστήριον.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τὴν ὁποίαν διὰ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας ἐξέφρασεν εἰς Ἡμᾶς ὁ Σεβασμιώτατος Πρόεδρος καὶ τὰ Σεβασμιώτατα μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μετὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 8,144—8,145 ἀναφορὰν τῶν καὶ κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 29,679 ἐκθεσιν τῆς διακληρωθείσης Ἡμετέρας Γραμματείας, ἐγκρίνομεν ἢ ἀναβληθῆ μὲν πρὸς τὸ παρὸν ἢ ἐκτέλεσις τῆς κατὰ τοῦ Θ. Καίρη ἐπενεχθείσης ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, ἢ ἀποσταλῆ δὲ οὗτος εἰς τὸ κατὰ τὴν Σκιάθον διατηρούμενον κοινοδικὸν μοναστήριον, ὥστε νὰ τῷ δοθῆ καιρὸς εἰς τὸ νὰ μεταμεληθῆ καὶ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν εὐθεῖαν ὁδὸν ἀφ' ἧς ἀπεπλανήθη.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ὀκτωβρίου (9 Νοεμβρ.) 1839.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Κατὰ διαταγὴν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Βασ. Γραμματείας ἀπὸ 11 Νοεμβρίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 31654 δημοσιεύεται ἀπόσπασμα τοῦ ἀπὸ 6 (18) Ἰανουαρίου 1836 Βασ. Διατάγματος.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί ἐγκρίσεως τῆς μεταξὺ τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν, καὶ τῶν Κ. Δουρούτη, Τζούγλου καὶ Βάλβη συμφωνίας, ἀφορώσης τὴν εἰσαγωγὴν μεταξουργικῶν μηχανῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Δίδομεν τὴν Ἡμετέραν ἐγκρίσιν εἰς τὴν καθυποβληθεῖσαν διὰ κοινῆς ἀναφορᾶς τῶν Ἡμετέρων Ὑπουργείων τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ἀπὸ 29 Ὀκτωβρίου (10 Νοεμβρίου) π. ε. συνθήκην μετὰ τῶν Κυρίων Δουρούτη καὶ Τζούγλου, καθὼς καὶ μετὰ τοῦ Κ. Βάλβη περὶ εἰσαγωγῆς βελτιωμένων μεταξουργικῶν μηχανῶν, μετὰ τὰς τροπολογίας ὅμως τῶν ἀρθρῶν 1 καὶ 14 τῆς συνθήκης, ὅτι τὸ ἐνοίκιον διὰ τὸ 1836 νὰ πληρωθῆ ἐξ ὀλοκλήρου τὸ πολὺ μέχρι τέλους τοῦ ἔτους τούτου, καὶ ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει παρέξει εἰς τοὺς ἐργολάβους κάθε ὑπεράσπισιν, καὶ κάθε δικαίαν καὶ δυνατὴν βοήθειαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 (18) Ἰανουαρίου 1836.

Ο Θ Ω Ν.

—ο—

Ἀντίγραφον ἐπικυρωμένον

Ἀριθ. 590.

Δυνάμει τῶν ὑπὸ τοὺς ἀριθ. 2687, 6111, 6147 Βασ. Ἀποφάσεων, ὁ Ὑπουργικὸς Σύμβουλος Κ. Ν. Λεβίδης ἀπὸ μέρους τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ ὁ ὑπουργοπάρεδρος Κ. Σ. Πρωσ- (ΕΤΟΣ 1839.)

σέτος ἀπὸ μέρους τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, καὶ οἱ ἰδιῶται Κ. Κωνσταντ. Γεωργίου Δουρούτης καὶ Ἐμμαν. Χ. Τσοῦγλος ἐσυμφώνησαν τὰ ἐφεξῆς.

Ἄρθρ. Α'.

Ἡ Κυβέρνησις παραχωρεῖ εἰς τοὺς Κ. Κωνστ. Γεωργίου Δουρούτην καὶ Ἐμμ. Χ. Τσοῦγλον τοὺς ἐκ τῶν κουκουλιῶν τῶν Νομῶν Μεσσηνίας, Λακωνίας, Ἀχαΐας καὶ Ἠλείας, ἐκτὸς τῆς Διποταμίας καὶ Κυναΐθης, κατὰ τὴν σημερινὴν των ὁροθεσίαν, ἐγκλητικὸς φόρος δι' ὀκτὼ χρόνους, λογιζομένου ἀπὸ ἀ. Ἀπριλίου 1836.

Τὸ ποσὸν τοῦ δι' αὐτοὺς πληρωθησομένου εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Ἐπικρατείας ἐνοικίου θέλει προσδιορισθῆ κατόπιν ὡς βάσις θέλει ληρθῆ τὸ ἐφεινὸν εἰσόδημα τοῦ Κράτους ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς φόρους, διὰ δὲ τοὺς τελευταίους τέσσαρας χρόνους θέλει γείνει αὐξήσις δέκα τοῖς ἑκατόν. Τὸ συμφωνηθησομένον ἐνοίκιον θέλει πληρῶνεσθαι κατ' ἔτος εἰς δύο δόσεις κατὰ τὸν Αὐγουστον καὶ Δεκέμβριον. Τὸ ἐνοίκιον τοῦ πρώτου ἔτους 1836 θέλει πληρωθῆ τὸ πολὺ εἰς τὸ τέλος τοῦ τρέχοντος ἔτους. Συγχρόνως θέλουν παραχωρηθῆ εἰς τοὺς ΚΚ. Κωνστ. Γ. Δουρούτην καὶ Ἐμ. Χ. Τσοῦγλον αἱ ἐθνικαὶ συκαμινομωρέαι τῆς ἐπαρχίας Λακεδαιμόνος διὰ τὸ ἀνωτέρω διάστημα τῶν ὀκτὼ ἐτῶν. Τὸ ἐνοίκιον θέλει προσδιορισθῆ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μέσου ὄρου τοῦ εἰσοδήματος, τὸ ὁποῖον ἀπέλαυσε τὸ δημόσιον κατὰ τὰ ἔτη 1833, 1834, 1835 καὶ θέλει πληρῶνεσθαι κατ' ἔτος τὴν ἀ. Δεκεμβρίου.

Οἱ ἐργολάβοι ὀφείλουν νὰ καλλιεργῶσι τὰ δένδρα ταῦτα, καὶ τοὺς εἶναι ἀσφρῶς ἀπηγορευμένον νὰ κόψωσι δένδρα ἀνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως· καὶ ἂν ἤθελε γενῆ χρεία νὰ ἐκκοπῆ ξηρὸν τι δένδρον, πρέπει νὰ φυτεθῆ εὐθὺς ἄλλο εἰς τὸν τόπον του.

Οἱ ἐργολάβοι ὀφείλουν νὰ φυτεύσωσιν ἐνδιαστήματα τῶν ὀκτὼ ἐτῶν τοῦλάχιστον πέντε χιλιάδας συκαμινομωρέας ἐπὶ ἐθνικῆς ἀκαλλιεργήτου γῆς, καὶ ἐπὶ συμφωνίᾳ μετὰ παρέλευσιν τῆς ἐποχῆς τοῦ προνομίου νὰ παραδώσωσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰ τρία πέμπτα ἐξ αὐτῶν ἀνευ τινὸς ἀπαιτήσεως ἀποζημιώσεως, τὰ δὲ λοιπὰ δύο πέμπτα νὰ τὰ κρατήσωσιν ὡς ἰδιοκτησίαν των. Αἱ εἰς τὴν Κυβέρνησιν παραδοθησομέναι συκαμινομωρέαι πρέπει νὰ ἦναι τοῦλάχιστον τριῶν ἐτῶν ἡλικίας. Δὲν τοῖς ἐπιτρέπεται δὲ νὰ φυτεύσωσιν εἰς κάθε στρέμμα ὀλιγώτερον τῶν τριάκοντα δένδρων.

Ἄρθρ. Β'.

Οἱ ΚΚ. Δουρούτης καὶ Τσοῦγλος θέλουν ἔχει κατὰ τὰ ἀνω ῥηθέντα μέρη δικαίωμα ἀποκλειστικὸν εἰσαγωγῆς καὶ συστάσεως μαγκάνων διὰ τὸ κατὰ τὸν Γαλλικὸν ἢ Ἰταλικὸν τρόπον κλώσιμον τῶν κουκουλιῶν. Ἐννοεῖται ὅμως, ὅτι διὰ τοῦ προνομίου τούτου δὲν ἐμποδίζεται εἰς τινὰ ἢ χρήσις τῶν ἤδη συνειθισμένων εἰς τὸν τόπον μαγκάνων ἢ ἄλλων τοιούτων μικρῶν ἐργαλείων, εἰς τὰ ὁποῖα δὲν δουλεύουσιν πλείοτεροι τῶν τριῶν ἀνθρώπων. Τὰ ὀκτὼ ἔτη τοῦ προνομίου λογιζονται ἀφ' ἧς ἔμβουν εἰς κίνησιν οἱ μάγκανοι τῶν ἐργολάβων. Διὰ τὴν κίνησιν ταύτην ταῖς δίδεται ὅμως ἀνυπέβλητος προθεσμία μέχρι 1 (13) Ἰανουαρίου 1837, τὸναντίον παύει τὸ προνόμιον.

Ἄρθρ. Γ'.

Εἰς τοὺς Κ. Κ. ἐργολάβους θέλουν χορηγηθῆ διὰ τὰ ἐργοστάσια των καὶ διὰ τὰ ἀνήκοντα εἰς αὐτὰ καταστήματα αἱ ἀναγκαῖαι ἐθνικαὶ γαῖαι, κατὰ τὴν ἐκλογὴν των. Παρελθούσης ὅμως τῆς προθεσμίας τῶν ὀκτὼ ἐτῶν θέλουν πληρῶσαι εἰς τὸ ταμεῖον, τὴν τιμὴν τῆς γῆς κατὰ τὴν γενησομένην ἀμφοτέροθεν ἐκτίμησιν πρὸ τῆς παραχωρήσεως εἰς αὐτούς.

Ἄρθρ. Δ'.

Εἰς τοὺς ἐργολάβους συγχωρεῖται νὰ ἔχουν τὴν ἐπικαρπλίαν τῶν ἐθνικῶν ὑδάτων καθ' ὅσον τοῦτο δύναται νὰ γενῆ χωρὶς

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 6. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 20 Μαρτίου.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξύ των Κυβερνήσεων του Μεγαλειοτάτου Βασιλέως της Ελλάδος και του Μεγαλειοτάτου Βασιλέως της Σαρδηνίας περί αμοιβαίας ακυρώσεως των επί της εξαγωγής των υπάρχοντων και λοιπών δικαιωμάτων, υπογραφείσα εν Αθήναις την 22 Δεκεμβρίου 1838 (3 Ιανουαρίου 1839), και ανταλλαχθείσα επίσης την 7 Φεβρουαρίου 1839.

Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεί ότι.

Η επομένη διακήρυξις αφοράσα την συνθήκην την περί αμοιβαίας ακυρώσεως των επί της εξαγωγής των υπάρχοντων δικαιωμάτων κτλ. μεταξύ των Επικρατειών της Α. Μ. του Βασιλέως της Ελλάδος και της Α. Μ. του Βασιλέως της Σαρδηνίας αφού ανταλλάχθη με έτεραν όμοίαν της Κυβερνήσεως της Α. Μ. του βασιλέως της Σαρδηνίας μηνολογουμένην την 7 Φεβρουαρίου ν. ε. 1839, δημοσιεύεται διά της παρούσης Έλληνιστί και Γαλλιστί.

Εν Αθήναις, την 6 Μαρτίου 1839.

Ο επί του Βασιλικού Οίκου και των Έξωτερικών Γραμματέυς της Επικρατείας.

Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

Αί Κυβερνήσεις της Ελλάδος και της Σαρδηνίας κοινή γνώμη άποφασίσασαι να εύκολύνουν την άπο της μιās εις την άλλην Επικράτειαν μεταβίβασιν των υπάρχοντων, όσα ήθελον ανήκει εις τους υπηκόους αμφοτέρων των μερών και ν' ακυρώσωσιν επί τούτω μεταξύ των δύο Επικρατειών τας εισπράξεις τας γνωστάς υπό τό όνομα «δικαίωμα εις τό κληρονομείν του ξένου» (droit d'aubaine) δικαίωμα επί της εξαγωγής των υπάρχοντων (droit de détraction) φόρος μεταναστεύσεως (impôt d'émigration) και άλλας τοιαύτας, έσυμφώνησαν εις τά έφεξής άρθρα.

*Άρθρ. 1.

Άπασαι αί εισπράξεις, οίον δικαίωμα εις τό κληρονομείν τους ξένους (droit d'aubaine) δικαίωμα επί της εξαγωγής των υπάρχοντων (droit de détraction) και άλλαι τοιαύται, έμπεριεχομένου εις αυτάς και του φόρου της μεταναστεύσεως ((impôt d'émigration) τείνουσαι εις φορολογίαν των μεταβιβαζομένων άπό μιās εις άλλην Επικράτειαν υπάρχοντων, είναι και μένουσιν αμοιβαίως ακυρωμένοι μεταξύ των Επικρατειών της Ελλάδος και της Σαρδηνίας.

*Άρθρ. 2.

Κατά συνέπειαν τούτου οί υπήκοοι έκαστέρας των δύο Κυβερνήσεων δύνανται να εξαγωγήσιν έλευθέρως και χωρίς να εισπράττηται επί τούτω κανείς φόρος, τά υπάρχοντα όλα, όσα ήθελον άποκτήσει εντός της Επικρατείας της έτέρας κατά δικαίωμα είτε κληρονομίαις, είτε δωρεάς, είτε ανταλλαγής, είτε καθ' όποιονδήποτε άλλο δικαίωμα.

*Άρθρ. 3.

Διά των άρθρων τούτων έννοούνται ούχι μόνον αί εισπράξεις και άλλαι τοιούτου είδους φορολογίαι, όσαι άποτελοϋσι μέρος των δημοσίων προσόδων, αλλά και όσαι άχρι τουδε ήθελον επιβάλλεσθαι άπό μερους έπαρχιών, πόλεων, δικαιοδοσιών των, συντεχνιών ή κοινοτήτων.

*Άρθρ. 4.

Έξαιρούνται των άρθρων τούτων εισπράξεις όποιαιδήποτε προς όφελος είτε της Κυβερνήσεως, είτε συντεχνιών, είτε ιδιω-

CONVENTION

Conclue entre les Gouvernements de Grèce et de Sardaigne pour l'abolition des droits connus sous le nom de droit d'aubaine, de détraction ect. ect. Signée à Athènes le 22 (3) Decembre 1838 et échangée Janvier 1839.

Les gouvernemens de Grèce et de Sardaigne ayant déterminé d'un commun accord de favoriser la translation des biens échus à leurs sujets respectifs dans leur dominations et d'abolir à cet effet entre eux les droits connus sous le nom de droits d'aubaine, droit de détraction, d'impôt, d'émigration et autres semblables sont convenus des articles suivans:

Art. 1.

Tout droit d'Aubaine, de détraction et autres semblables, y compris aussi l'impôt d'émigration, ayant pour objet d'imposer les biens qui d'un Etat seraient transportés dans l'autre, sont et demeurent réciproquement supprimés entre les Etats de Sa Majesté le Roi de Grèce et ceux de S. M. le Roi de Sardaigne.

Art. 2.

En conséquence les sujets de chacune des deux puissances contractantes pourront librement et sans payer aucun droit, exporter tous les biens qu'ils auront acquis dans les possessions de l'autre, soit à titre de succession, de donation, d'échange ou autres quelconques.

Art. 3.

Ces dispositions s'appliquent non seulement aux droits et autres impositions de ce genre qui font partie du revenu public, mais aussi à ceux qui jusqu'à présent pourraient avoir été perçus par quelques provinces, villes, juridictions, corporations ou communes.

Art. 4.

Sont exceptés de ces dispositions tous prélèvements, soit au profit du gouvernement, soit au bénéfice de corporations ou de particuliers, qui sont ou seront par la suite prélevés sur les héritages, à tout autre titre que celui d'exportation, et auxquels sont et seront soumis les indigènes et les étrangers.

Art. 5.

Les stipulations portées par les articles précédens sortiront leur effet, à dater du jour où les ratifications de cette déclaration auront été échangées. Néanmoins dans le but de faire jouir au plus tôt possible les sujets des deux parties contractantes des avantages qu'elle doit leur procurer, il a été arrêté que tous les biens, non encore exportés, qui leur sont échus actuellement dans les états respectifs des deux gouvernements jouiront de l'exemption de droits stipulée pour les acquisitions futures.

En foi de quoi la présente déclaration a été signée par le secrétaire d'Etat de la Maison du Roi et des Affaires étrangères pour être échangée contre un acte conforme expédié de la part du Gouvernement de Sa Majesté le Roi de Sardaigne.

Fait à Athènes le 22 Decembre 1838 (3 Janvier 1839.)

Le Secrétaire d'Etat de la Maison du Roi et des Relations extérieures

C. ZOGRAPHO.

δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων (droit de détraction gabella hæreditaria et census émigratiois), ἐτυμώ- νισαν εἰς τὰ ἐφεξῆς ἄρθρα·

Ἄρθρ. 1.

Τὸ δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων (droit de détraction) δὲν θέλει παντελῶς τοῦ λοιποῦ εἰσπράττεσθαι ἐν περιπτώσει ἐξαγωγῆς ὑπαρχόντων ὅποιονδήποτε ἐκ τῆς Ἐπι- κρατείας τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὴν Ἐπι- κρατείαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Πρωσίας, καὶ ἐναλλάξ, ἐκ τῆς Ἐπικρατείας τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Πρωσίας, εἰς τὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, εἴτε ἡ ἐξαγωγή αὕτη ἤθελε προέρχεται ἐκ μεταναστεύσεως, κληρονομίας, κλη- ροδοσίας, πωλήσεως, προικοδοσίας, ἢ δωρεᾶς, εἴτε ἐξ οἰασδήποτε ἄλλης αἰτίας. Ἡ ἀτέλεια αὕτη συμπεριλαμβάνει οὐχὶ μόνον ἐκ τῶν εἰρημένων δικαιομάτων ὅσα εἰσέρχονται εἰς τὰ ταμεῖα τῆς Ἐπικρατείας ἢ τοῦ Βασιλέως, ἀλλὰ καὶ ὅσα εἰσέρχονται εἰς τὰ ταμεῖα τῶν Ἐπαρχιῶν, πόλεων, κωμοπόλεων, χωρίων, εὐλα- βῶν καταστημάτων, προπατορικῶν ἢ πατροπαράδοτων δικαιο- δοσιῶν (juridictions patrimoniales) σωματείων, κοινοτήτων ἢ ὀποιονδήποτε ἀτόμων.

Τὸ δικαίωμα τοῦ κληρονομεῖν τοὺς ξένους (droit d'aubaine) ἀκυροῦται ἐπίσης μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Πρωσίας.

Ἄρθρ. 2.

Οἱ ὑπήκοοι ἀμφοτέρων τῶν ΑΑ. ΜΜ. δὲν ἀπαλλάττονται διὰ τῆς ἀνωτέρω Συμβάσεως τοῦ νὰ πληρώσῃ τυχούσης περι- στάσεως, τὰς εἰσπραξίς ἢ φόρους (ἐτέρους παρά τοὺς ἀναλαμ- βανομένους εἰς τὸ δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων) οἵτινες εἰσπράττονται κατὰ τοὺς ἐν ἰσχύϊ νόμους εἰς βάρος τῶν ἰθαγενῶν καὶ ξένων δι' ὅποιονδήποτε μεταβολῆν ἰδιοκτη- σίας, ἀδιαφορῶς ἀνὰ τὰ ὑπαρχόντα μέμωσαν ἢ οὐ εἰς τὸν τόπον, ὡς λ. γ. τὸν γενικὸν φόρον ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν, τὸ δικαίωμα τοῦ χαρτοσήμου καὶ ἄλλα τοιοῦτου εἶδους δικαίωματα.

Δὲν ἀπαλλάττονται ὡσαύτως κατὰ τὴν ἐξαγωγήν τῶν ὑπαρ- χόντων, τῆς πληρωμῆς τῶν τελωνιακῶν δικαιομάτων εἰς ἀτὰρ ὑπόκεινται ἐπίσης καὶ οἱ ἰθαγενεῖς.

Εἶναι ἐπίσης ἐννοούμενον, ὅτι τὰ άτομα ἐξερχόμενα ἐκ τῆς μιᾶς τῶν εἰρημένων Ἐπικρατειῶν, κἂν τοῦτο ἤθελε γίνῃ ἐπὶ σκοπῷ τοῦ ν' ἀποκατασταθῶσιν εἰς τὴν ἄλλην, ὀφείλουσι νὰ ἐκ- πληρῶσιν ὅλας τὰς προσωπικὰς ὑποχρεώσεις, τὰς ὁποίας οἱ ὑπάρ- χοντες ἢ μέλλοντες νόμοι τῆς πατρίδος τῶν, κυρίως δὲ οἱ ἀφο- ρῶντες τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν τοῖς ἐπιβάλλουσιν, ὥστε οὐδεὶς περιορισμὸς παρεισάγεται διὰ τῆς παρούσης συμβάσεως εἰς τὰς δύο Κυβερνήσεις ὡς πρὸς τὴν ἐνεστῶσαν ἢ μέλλουσαν νο- μοθεσίαν τῶν ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων περὶ ὧν πρόκειται ἐν τῷ πα- ρόντι ἄρθρῳ.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ ἀνωτέρω συμφωνηθεῖσα ἀτέλεια ἐφαρμόζεται εἰς τε τὰς ἤδη ἐκκρεμαῖς καὶ εἰς τὰς μελλούσας περιπτώσεις, ἐννοῦνται δὲ διὰ τῆς λέξεως «ἐκκρεμαῖς περιπτώσεις,» αἱ ὑποθέσεις καθ' ἃς τὸ δι- καίωμα ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων (droit de détraction gabella hæreditaria et census émigratiois) δὲν ἤθελεν εἶσθαι ὀριστικῶς πληρωμένον τὴν ἡμέραν τῆς ἀμοιβαίας ἀνταλλαγῆς

Art. 2.

Les sujets respectifs ne seront point dispensés par la sti- pulation précédente, de payer, le cas échéant, les taxes ou impôts, (autres que ceux compris dans le droit de détraction) qui se prélèvent selon les lois, autant sur les nationaux que sur les étrangers, à raison de mutation quelconque de pro- priété, sans égard si les biens restent ou non dans le pays, tel que l'impôt général sur les héritages, le droit de timbre et autres de ce genre.

Ils ne seront non plus exempts, à l'occasion de l'exporta- tion, des droits de douane, aux quels sont assujettis aussi les nationanx.

Il est entendu également que les individus sortant de l'un des dits Etats, même pour aller se fixer dans d'autre, auront à s'acquitter de toutes les obligations personnelles que les lois présentes ou futures de leur patrie, notamment celles touchant le service militaire, leur imposent, de sorte qu'il n'est apporté par la présente Convention aucune restriction aux deux gouvernements dans leur législation présente et fu- ture sur les objets dont il s'agit dans le présent article.

Art. 3.

L'exemption stipulée ci-dessus est applicable à tous les cas pendants et à tous les cas avenir. On entend par cas pen- dants, tous ceux dans les quels le droit de détraction—ga- bella hæreditaria et census émigratiois—n'aurait pas encore été payé définitivement le jour de l'échange réciproque des déclarations faites par les deux gouvernemens, relativement à leur Convention.

Art. 4.

La présente déclaration faite et signée par ordre de Sa Majesté le Roi de Grèce pour être échangée contre un acte conforme expédié de la part du gouvernement de Sa Majesté le Roi de Prusse, entrera en pleine vigueur dans tous le royaume de la Grèce aussitôt après que le dit échange aura été effectué.

Fait à Athènes, le 21 Juin (3 Juillet) 1839.

Le Secrétaire d'Etat de la maison royale et des relations Extérieures
(Signé) C. ZOGRAPHOS.

τῶν περὶ τῆς συμβάσεως τῶν διακηρύξεων ἀμφοτέρων τῶν εἰρη- μένων Κυβερνήσεων.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ προῦσα διακήρυξις γενομένη καὶ ὑπογραφείσα, κατ' ἀνω- τέραν διαταγὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, ὅπως ἀνταλλαχθῇ μ' ἐτέραν ὁμοίαν τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Πρωσίας, θέλει εἶσθαι ἐν πλήρει ἰσχύϊ καθ' ὅλον τῆς Ἑλλάδος τὸ Βασίλειον ἀμέσως ἀφ' ἧς ἡμέ- ρας πραγματοποιηθῇ ἡ ἀνταλλαγή.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Ἰουνίου (3 Ἰουλίου) 1839.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν
Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

ἐκτὸς τοῦ βασιλείου, ἢ καὶ νὰ καταναλίσκωνται ἐντὸς αὐτοῦ.
 3. Αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος πραγματοποιεῖται θέλουσι ὑπόκεισθαι εἰς τὸ νομοθετηθέν δικαίωμα τῆς διαμετακομίσεως §. 17 τοῦ ἀπὸ 25 Μαρτίου 1830 ὑπ' ἀρ. 1018 ἰδ' ψήφισματος, τὸ ὁποῖον καὶ θέλει πληρῶνεσθαι εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης τετραμηνίας κατὰ συνέπειαν τῶν ἀπὸ 15 (27) Ἰανουαρίου 1836 ὑπ' ἀριθ. 5756 καὶ ἀπὸ 14 (26) Ὀκτωβρίου 1838 ὑπ' ἀρ. 1914 ἡμετέρων ἀποφάσεων.

4. Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία, εἰς τὴν ὁποῖαν ἀντιθέμεθα τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος ἐπιφορτίζεται νὰ δημοσιεύσῃ αὐτὸ ὁμοῦ μὲ τὰς παρ' ἡμῶν ἐγκριθείσας διατάξεις, ἀφορώσας τὴν ἀποφυγὴν τῶν ἐνδεχομένων ὡς πρὸς τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν καταχρήσεων.

Ἐν Ὁχαλία, τὴν 8 (20) Μαΐου 1839

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
 Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 13.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 9 Ἰουνίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ αἰτήσεων ἀδείας ἀπουσίας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ: ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Παρακινούμεθα νὰ διατάξωμεν, ὥστε εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις ἀδείας αἰτήσεις, ἕνεκα ἀσθενείας, νὰ ἐπισυναπτεται τοῦ λοιποῦ ἐνδείξεις ὑπογεγραμμένη ἀπὸ δύο ἀναγνωρισμένους παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἰατροὺς, ἧτις πρέπει νὰ φανερῶνται, ἂν ὁ ζητῶν ἀδειαν ἀπουσίας ὑπάλληλος ἔχη τῶντι ἀνάγκην ταύτης, πρὸς ἀνάβρωσιν τῆς υγείας του.

Αἱ ἡμέτεραι Γραμματεῖαι τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζονται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Καρδαρά, τὴν 15 (27) Μαΐου 1839.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΙΚΟΣ, Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ,
 Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 14.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 7 Ἰουλίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ χρεῶν τῶν κοινοτήτων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ: ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν σημερινὴν κατάστασιν

τῶν χρηματικῶν πόρων τῶν δήμων τοῦ Κράτους, καὶ θέλοντες νὰ συμβιδάσωμεν, ὡς πρὸς τὰ χρέη τῶν κοινοτήτων, τὰ γενόμενα ἐπὶ τῆς Βασιλικῆς Ἡμῶν Κυβερνήσεως, καὶ μέχρι τῆς εἰς δήμους μετασχηματίσεως αὐτῶν, τὰς ἀπαιτήσεις τῶν δανειστῶν μὲ τὴν σημερινὴν τῶν δήμων ἔνδειαν

λαβόντες τὴν γνώμην τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς, καὶ τὴν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

1. Τὰ χρήματα τῶν ἐτησίων ὑπολογισμῶν τῶν δήμων δὲν ὑπόκεινται εἰς δικαστικὰ κατασχέσεις διὰ χρέη αὐτῶν, προγενέστερα τῆς συστάσεώς των, ἐξαιρουμένων τῶν ἐν τοῖς κατωτέρω ἀρθροῖς τροπολογιῶν.

2. Ὅταν τὰ χρέη τῶν κοινοτήτων τὰ ἐπὶ τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως, καὶ μέχρι τῆς εἰς δήμους μετασχηματίσεώς των γενόμενα, εἶναι ἀναμφισβήτητα, ἢ ἀφοῦ δικαστικῶς διακριθῶσιν αἱ κοινότητες ὑποχρεοῦνται νὰ πληρῶνωσι καθ' ἕκαστον ἔτος τὸ πεμπτημόριον τοῦ ὅλου χρέους των εἰς ὅλους τοὺς πιστωτὰς ἀνεξαίρετως, ἀναλόγως τοῦ χρέους των.

3. Ἄν ἡ κοινότης ἔχουσα τοιαῦτα χρέη δὲν ἐκπληρώσῃ παντελῶς, ἢ ἐκπληρώσῃ μόνον ἐν μέρει τὰ ἐν τῷ ἀνωτέρω ἀρθρῷ διαλαμβανόμενα, οἱ δανεισταὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κάμωσιν ἐπὶ τοῦ δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἀμέσως ἐπομένου ἔτους κατάσχουν τὸσαύτης ποσότητος χρημάτων ὅση ἐξισουται μὲ τὸ πεμπτημόριον τοῦ ὅλου χρέους των, διὰ νὰ ἐκβιάσωσιν οὕτω τὴν ἐν μέρει ἀπόληψιν τῶν εἰς αὐτοὺς ὀφειλομένων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ἰουνίου (5 Ἰουλίου) 1837.

Ο Θ Ω Ν.

ΡΟΥΤΧΑΡΔ, ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Ν. Γ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ,
 Α. ΠΟΥΛΥΖΟΙΔΗΣ, Α. ΠΑΙΚΟΣ.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ περιστολῆς τοῦ ἀριθ. τῶν συνέδρων ἀπὸ 5 εἰς 3.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ: ΘΕΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Τὸ δικαστήριον τῶν Συνέδρων, τὸ ὁποῖον συνέκειτο μέχρι τοῦδε κατὰ τὸ ἀρθρον 34 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1834 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων κ.λ. Νόμου, ἐξ ἑνὸς προέδρου, τεσσάρων δικαστῶν, ἑνὸς εἰσαγγελέως, καὶ ἑνὸς γραμματεὺς θέλει σύγκεισθαι τοῦ λοιποῦ ἐξ ἑνὸς προέδρου, δύο δικαστῶν, ἑνὸς εἰσαγγελέως, καὶ ἑνὸς γραμματεὺς λαμβανομένων ὡς καὶ μέχρι τοῦδε καθὰ ὄρισται ἐν τοῖς ἀρθροῖς, 37, 38, 43 καὶ 44 τοῦ εἰρημένου Νόμου.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ ἀνωτέρω διάταξις δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τοὺς τυχόν ἤδη συγκροτηθέντας κατὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ παρόντος Νόμου συνέδρους.

Ἄρθρ. 3.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἰουνίου (12 Ἰουλίου) 1839.

Ο Θ Ω Ν

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΙΚΟΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ,
 Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ, Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί τῶν διαβαινόντων πλησίον Ἑλληνικοῦ λιμένος πλοίων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας, καὶ πρὸς χάριν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας, εἰς τὴν ὑποίαν προεθέμεθα πάντοτε νὰ παρέχωμεν τὰς δυνατὰς εὐκολίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄ. Ὅσα πλοῖα, προερχόμενα ἀπὸ ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ Κράτους, εἴτε μὲ φορτίον εἴτε κενὰ καὶ ὠρισμένα ὄντα δι' ἄλλου λιμένος, ἤθελον ζητήσει, διαβαίνοντα πλησίον Ἑλληνικοῦ λιμένος, νὰ προμηθευθῶσι, μένοντα εἰς τὰ πανία καὶ χωρὶς ν' ἀγκυροβολήσωσι, τροφίμων, ὕδατος καὶ πρὸ πάντων ἀναγκαίων εἰδῶν διὰ μικρὰν ἐπιδιόρθωσίν των, ἧτις δὲν κατασταίνει ἀναγκαίαν τὴν εἰς τὸν λιμένα προσόρμισίν των, τὰ τοιαῦτα πλοῖα, καθόσον δὲν ἐκφορτώσωσι μῆτε φορτώσωσι πραγματείας, εἶναι ἐλεύθερα παντὸς λιμενικοῦ δικαιοῦματος.

β'. Ἐξ ὥρας μόνον ἐπιτρέπεται εἰς τὰ ἀνωτέρω πλοῖα νὰ μένωσιν εἰς τὰ πανία πλησίον τοῦ λιμένος, καὶ εἰς τὸ διάστημα τοῦτο ὀφείλουσι οἱ πλοίαρχοι νὰ προμηθεύωνται τῶν ἀναγκαίων καὶ νὰ ἀναχωρῶσι παρελθούσης δὲ τῆς διορίας ταύτης, ὑποβαλλόνται καὶ ταῦτα, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ προσορμιζόμενα πλοῖα, εἰς τὰ ἴδια λιμενικὰ δικαιώματα, τὰ ἀπὸ τὴν διατίμησιν κανονισμένα.

γ'. Αἱ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας, ἐπιφορτίζονται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος

Διατάγματος καὶ τὴν διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσίευσίν του.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Ἰουνίου 1839.

Ο Θ Ω Ν

Οἱ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί καταργήσεως τῆς τρίτης προπαιδευτικῆς κλάσεως τοῦ Στρατιωτικοῦ Σχολείου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ ἀπὸ 31 Μαΐου (12 Ἰουνίου) π. ε. ὑπ' ἀριθ. 8185 ἀναφορᾷ τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας, διατάττομεν νὰ καταργηθῇ κατὰ τὸν ὀρισμὸν τοῦ περὶ σχηματισμοῦ ἀπὸ 10 Φεβρουαρίου (3 Μαρτίου) 1834 ὑπ' ἀριθ. 45 Διατάγματος, διὰ τὸ σχολαστικὸν ἔτος 1839—1840 ἡ τρίτη εἰς τὸ Στρατιωτικὸν Σχολεῖον εἰς Πειραιᾶ προπαιδευτικὴ κλάσις, τὸ ὅποιον θέλει γνωστοποιηθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 (17) Ἰουνίου 1839.

Ο Θ Ω Ν

Οἱ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας
ΣΧΗΜΑΤΣ.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Περί τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῆς Πρωσίας συμβάσεως πραγματευομένης τὴν ἀκύρωσιν τῶν ἐπὶ τοῦ κληρονομεῖν τοὺς ξένους καὶ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων εἰσπραξέων γνωστῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα «droit d'aubaine (δικαίωμα εἰς τὸ κληρονομεῖν τοὺς ξένους) droit de détraction (δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων).»

Ἡ ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Ἀηλοποιεῖ ὅτι·

Ἡ ἐπομένη Ὑπουργικὴ Διακήρυξις διαλαμβάνουσα τὴν Σύμφασιν τὴν περὶ τῆς ἀμοιβαίας ἀκυρώσεως τῶν ἐπὶ τοῦ κληρονομεῖν τοὺς ξένους καὶ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων δικαιωμάτων μεταξὺ τῶν Ἐπικρατειῶν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Πρωσίας ἀφοῦ ἀντιπλάχθη μ' ἐτέραν ὁμοίαν τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Πρωσίας μηνυλογομένην τῆς 29 ν. ε. Μαρτίου 1839 δημοσιεύεται διὰ τῆς παρούσης Ἑλληνιστὶ καὶ Γαλλιστὶ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰουνίου 1839.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας
Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Πρωσίας κοινῇ γνώμῃ ἀποφασίσασαι ν' ἀκυρώσωσιν ἐν γένει εἰς τὰς Ἐπικρατείας των, πρὸς ὄφελος τῶν ὑπηκόων ἀμφοτέρων τῶν Ἐπικρατειῶν, τὰ δικαιώματα τὰ γνωστὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα «δικαίωμα εἰς τὸ κληρονομεῖν τοὺς ξένους» (droit d'aubaine)

DECLARATION

Pour l'exemption générale du droit d'Aubaine et du droit de détachement entre les Etats de S. M. le Roi de la Grèce et ceux de S. M. le Roi de Prusse

Sa Majesté le Roi de la Grèce et S. M. le Roi de Prusse étant convenus d'accorder dans Leurs Etats au profit de Leurs sujets respectifs une exemption générale du droit d'aubaine et du droit de détraction (gabella hæreditaria, Abschoss) et census émigrationis (Abfahrtsgeid), les articles suivans ont été arrêtés d'un commun accord au nom de Leurs Majestés.

Art. 1.

Le droit de détraction (gabella hæreditaria, Abschoss), et census émigrationis (Abfahrtsgeid), ne sera point perçu dans l'avenir en cas d'exportation de biens quelconques des Etats de Sa Majesté le Roi de Grèce pour les Etats de Sa Majesté le Roi de Prusse et vice versa des Etats de Sa Majesté le Roi de Prusse pour les Etats de Sa Majesté le Roi de Grèce, soit que l'exportation provienne des cas d'émigration, succession, legs, vente, dot ou donation, soit qu'elle provienne de toute autre cause. Cette franchise comprend non seulement ceux des droits susmentionnés qui sont versés dans les caisses de l'Etat ou du Souverain, mais encore ceux qui sont versés dans les caisses des provinces, villes, bourgs, villages, fondations pieuses, juridictions patrimoniales, corporations, communes, ou individus quelconques.

Le droit d'aubaine n'aura pas lieu entre la Grèce et la Prusse.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 2.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 18 Ιανουαρίου.

ΝΟΜΟΣ

Περί εξαιρέσεως τῶν μελῶν τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ τὸ ἄρθρον 24 τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουνίου 1836 Νόμου παρεξηγούμενον ἐνδέχεται νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς αἰτήσεις ἐξαιρέσεων κατὰ τῶν Ὀθωμανικῶν μελῶν τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς. Θέλοντες νὰ θέσωμεν ἐκποδὸν τὰ ἐκ τῆς ἀσαφείας τοῦ Νόμου εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐνδεγόμενα προσκόμματα δι' ἀκαίρων ἐξαιρέσεων, καὶ νὰ καταστήσωμεν σαφῆ τὴν ἐννοίαν τοῦ Νόμου δι' ἐρμηγίας εὐκρινούς.

Θεωροῦντες πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐπάναγκες νὰ προλάβωμεν καὶ τὰ ὡς ἐκ τῆς ἀπεριορίστου χρήσεως τοῦ δικαιώματος τῆς ἐξαιρέσεως κατὰ τῶν Ἑλληνικῶν μελῶν ἀτοπήματα.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἐπὶ τοῦ Ἡμετέρου Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, καὶ τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπορραξίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.
Τὰ Ὀθωμανικὰ μέλη τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς δὲν συμπεριλαμβάνονται εἰς τοὺς ὅρισμους τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουνίου 1836 Νόμου, καὶ ἕνεκα τούτου δὲν ὑπόκεινται ἐπ' αὐτῶν λόγῳ εἰς ἐξαιρέσειν. Πᾶσα περί ἐξαιρέσεως πρότασις κατ' αὐτῶν εἶναι ἀπαράδεκτος καὶ αὐτοδικαίως ἄκυρος.

Ἄρθρ. 2.

Οἱ ἀναπληρωταὶ τῶν Ἑλληνικῶν τῆς Ἐπιτροπῆς μελῶν, ὁσάκις ἀμφότερα ταῦτα δι' ἐξαιρέσειν μὴ εἰσέτι δικασθεῖσαν, ἢ ἐγκριθεῖσαν, ἢ διὰ κώλυμα νόμιμον, δὲν δύνανται νὰ συνεδριάσωσι, δὲν ὑπόκεινται εἰς ἐξαιρέσειν, οὐδὲ δύνανται νὰ ἐξαιρεθῶσιν, ἀφ' ἑαυτοῦ ὁσάκις ἐν μόνον τῶν τακτικῶν μελῶν ἐξαιρεῖται ἢ κωλύεται, ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ δύνανται νὰ ἐξαιρεθῆ καὶ νὰ γενῆ ἢ συμπληρωσῆ τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τοῦ ἑτέρου ἀναπληρωτικοῦ, ὅστις κατὰ ταύτην τὴν περίπτωσιν δὲν εἶναι ἐπ' αὐδενὶ λόγῳ ἐξαιρετέος.

Ἄρθρ. 3.

Ὅσακις ἀμφότεροι οἱ διάδικοι θέλουσι νὰ ἐξαιρέσωσι τακτικὰ ἢ ἀναπληρωτικὰ Ἑλληνικὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς, ἕκαστος αὐτῶν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξαιρέσῃ μόνον ἓν ἐξ αὐτῶν. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν πᾶσα περί ἐξαιρέσεως πρότασις τοῦ αὐτοῦ διαδίκου περί ἐξαιρέσεως δύο μελῶν εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυρος.

Ὁ αὐτὸς διάδικος τότε μόνον δύνανται νὰ προτείνῃ καὶ τοῦ ἑτέρου τακτικοῦ ἢ ἀναπληρωτικοῦ μέλους τὴν ἐξαιρέσειν, ὅταν ἢ παρὰ τοῦ ἑτέρου διαδίκου προταθεῖσα ἐξαιρέσεις ἀπορρίφθῃ, ἢ ἂν οὗτος δὲν θέλει νὰ κάμῃ πλέον χρῆσιν τοῦ εἰς αὐτὸν ἀνήκοντος δικαιώματος.

Ἄρθρ. 4.

Εἰς τὰς Ἡμετέρας ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτε-

ρικῶν καὶ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 (16) Ἰανουαρίου 1839.

Ο Θ Ω Ν

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 3 καὶ 4. (Παρελείφθησαν)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 5. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 2 Μαρτίου.

ΝΟΜΟΣ

Περί ἐξαγωγῆς σίτου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπιθυροῦντες νὰ ἀπαλλάξωμεν τοὺς πικτούς Ἡμῶν μισθόους ἀπὸ τῶν βάρους καὶ τῶν δυσκολιῶν, εἰς τὰς ὁποίας ὑπέπεσαν ὡς πρὸς τὴν προμήθειαν σίτου καὶ τῶν λοιπῶν δημητριακῶν καρπῶν, ἐξ αἰτίας τῆς ἐνεστώσης ὑπερβαλλούσης τιμῆς Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπαρραξίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Α'. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγή τοῦ σίτου καὶ τῶν λοιπῶν δημητριακῶν καρπῶν μέχρι τῆς ἀ. τοῦ ἐγγίζοντος Ἰουνίου, ἢ καὶ πρὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης, ἐὰν ὁ μέσος ὅρος τῆς τιμῆς τοῦ τῆς ἀ. ποιότητος σίτου, κατὰ τοὺς λιμένας Πειραιῶς, Σύρου, Ναυπλίας καὶ Πατρῶν, ἦθελε καταβῆ εἰς 2 ὀ λεπτὰ ἢ ὀκά' ὁ δὲ μέσος οὗτος ὅρος θέλει προσδιορίζεσθαι καὶ δημοσιεύεσθαι κατὰ τὸν δι' ἰδιαιτέρου Βασιλικοῦ Διατάγματος προσδωρισμένον τρόπον. Πᾶς παραβάτης τῆς παρούσης διατάξεως τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον λεπτῶν 10 (δέκα) ἐπὶ ἐκάστης ὀκάδος· ὁ δὲ πλοίαρχος ἰδίως ὑποβάλλεται εἰς τὰς παρὰ τῶν Νόμων εἰς παρομοίας περιστάσεις ἐπιβαλλομένας ποινάς.

Β'. Τὸ ἐπιβαλλόμενον διὰ τοῦ ἄρθ. 1 τοῦ ἀπὸ 18 30) Μαρτίου 1836 Ἡμετέρου Διατάγματος τέλος ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων δημητριακῶν καρπῶν παύει, ἢ δὲ παύσει αὕτη διατηρεῖται ἕως ὅτου καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθ. 1 τοῦ παρόντος Νόμου διαταττομένη ἀπχγόρευσις τῆς ἐξαγωγῆς διαρκεῖ.

Αἱ Ἡμέτεραι ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζονται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ τὴν διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 26 Φεβρουαρίου (10 Μαρτίου) 1839.

Ο Θ Ω Ν

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ.

μέρος, δύναται να συμμετέχη εις την ψήφισιν της νέας αποφάσεως. Εις το διωρισθέν περί τούτου τμήμα πρέπει να προσδρεύη ο Πάρεδρος του εν Αθήναις Έρεταιού, προσηγορευμένου και άλλων δύο μελών, εξών το μὲν θέλει είναι εκ των δικαστών του Έρεταιού των Αθηνών, το δὲ εκ των της α. τάξεως λογιστών του Έλεγκτικού Συνεδρίου, και προς τὸν σκοπὸν τούτον θέλουν διορίζεσθαι παρ' Ημῶν, τῶν εν τούτων ὅσον και εξ' ἐκείνων, ἀνα τρία μέλη ἀναπληρωτικά. Ἐν εἰς τὸ δεύτερον τμήμα δὲν ὑπάρχη ἀριθμὸς ἰκανὸς μὴ ἐξικισμένων Έλεγκτῶν, διὰ να κατασταθῆ νόμιμος ἡ τοῦ τμήματος σύνθεσις προπλαυθάνονται, προς συμπλήρωσιν τοῦ δευτέρου τμήματος, Έλεγκταὶ ἢ Πάρεδροι εκ τοῦ πρώτου μὴ λαβόντες μέρος εἰς τὴν πρώτην ἀποφασιν' ἐν ἐλλείψει δὲ τούτων, ἡ ἀναπλήρωσις γίνεται εκ των παρέδρων Έρεταιῶν, και εκ των λογιστῶν α. τάξεως των κατὰ τὴν ἐν τῷ παρόντι ἀρθρῷ διάταξιν διορισθεσμένων ὡς ἀναπληρωτικῶν μελών.

Ἐναντίον της ἐκ νέου ἐκδιδομένης λογιστικῆς ἀποράτεις δὲν χωρεῖ πλέον ἄλλη αἴτησις ἀναίρεσεως' πλὴν πρέπει να γίνεται ἡ ἀναθεώρησις παρὰ τῷ ἰδίῳ τμήματι, καθ' ἃ ὄριστα εν τῷ §. 21 τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος ἀπὸ 27 Σεπτεμβρίου (9 Ὀκτωβρ.) 1833.

Ἄρθρ. 12.

Τὰ εἰς τὸ Συμβούλιον της Ἐπικρατείας παρὰ τοῦ Έλεγκτικού Συνεδρίου πεμπόμενα ἔγγραφα, δὲν ὑποβάλλονται εἰς τὸν πρόσθετον ἐνσημον χάρτην, ἀλλὰ δὲν ἐξαιροῦνται τοῦ τέλους τοῦ χαρτοσήμου ὅσα ὁ ὑπόλογος παρουσιάσῃ ἀπ' εὐθείας αὐτὸς εἰς τὴν Γεν. Γραμματεῖαν τοῦ Συμβουλίου της Ἐπικρατείας.

Ἄρθρ. 13.

Αἱ Ἡμέτεροι ἐπὶ των Οἰκονομικῶν και ἐπὶ της Δικαιοσύνης Γραμματεῖαι ἐπιφορτίζονται τὴν ἐκτέλεσιν και δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Αθήναις, τὴν 25 Ἀπριλίου (7 Μαΐου) 1839.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΧΜΑΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΙΚΟΣ, Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 10.

(Παρελείφθη)

—ο—

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 11.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 24 Μαΐου.

—ο—

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί χορηγίσεως ἐπιμισθίου εἰς τοὺς εἰρηνοδίκας και γραμματεῖς αὐτῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει των Ἡμετέρων ἐπὶ των Οἰκονομικῶν και

ἐπὶ της Δικαιοσύνης Γραμματέων της Ἐπικρατείας.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 17 Αὐγούστου 1836 Ἡμέτερον Διατάγμα δι' οὗ παρεχωρήθησαν εἰς τοὺς εἰρηνοδίκας, εἰρηνοδικακοὺς γραμματεῖς και κλητῆρας, πενήντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν λόγῳ ἀποδοχῶν ἐπὶ των τελῶν τοῦ παρ' αὐτοῖς δαπανωμένου σφραγιστοῦ χάρτου.

Παρατηροῦντες ὅτι ἡ ποσότης αὕτη, ὡς εκ της πείρας ἀπεδείχθη, δὲν εἶναι ἀντιμισθία ἀνάλογος με ὅσα οἱ δικαστικοὶ οὔτοι ὑπάλληλοι εἶναι ἐπιφορτισμένοι χρέη, οὔτε ἰκανὴ να θεωραπεύσῃ τὰς ἀναποφεύκτους ἀνάγκας τοῦ βίου.

Θέλοντες ἐπομένως να παρέξωμεν εἰς τοὺς εἰρηνοδίκας και γραμματεῖς των εἰρηνοδικείων ἐπαρκεστέρην τινὰ ἀντιμισθίαν μεχριστοῦ δυνηθῶμεν να κανονίσωμεν ὀριστικώτερον τὰ περὶ της μισθοδοσίας αὐτῶν, ἀπεφασίσκαμεν και διατάττομεν τὰ ἐξῆς:

Ἄρθρ. 1.

Ἐκ τοῦ καταβαλλομένου εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἡμίσεως των ἀπὸ τοῦ χαρτοσήμου εἰσπραττομένων ἐν τοῖς εἰρηνοδικαίκοις τελῶν θέλει διδεδῆσθαι ἀπὸ 1 τοῦ προσεχοῦς Μαΐου τ. ε. εἰς τε τοὺς εἰρηνοδίκας και τοὺς γραμματεῖς αὐτῶν, διακριθέντα ἑκάτερος εἰς τρεῖς τάξεις διὰ τοῦ εἰς τὸ παρὸν Διατάγμα παραρτημένου και ἐγκριθέντος παρ' Ημῶν πίνακος μηνιαζὸν ἐπιμισθίου

Εἰς τὸν τοῦ εἰρηνοδίκας της 1 τάξεως	δραχ. 40
της 2 »	» 30
της 3 »	» 20
Εἰς δὲ τοὺς γραμματεῖς της 1 τάξεως	δραχ. 30
της 2 »	» 20
της 3 »	» 15

Ἄρθρ. 2.

Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ των Οἰκονομικῶν και ἐπὶ της Δικαιοσύνης Γραμματεῖς, ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις και ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Αθήναις τὴν 20 Ἀπριλίου (2 Μαΐου) 1839.

Ο Θ Ω Ν.

Οἱ ἐπὶ της Δικαιοσύνης και ἐπὶ των Οἰκονομικῶν Γραμματεῖς της Ἐπικρατείας

Α. ΠΑΙΚΟΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

Κατάλογος τῶν εἰρηνοδικείων τοῦ Κράτους, διηρημένων κατὰ τάξεις προσαρτώμενος εἰς τὸ περὶ ἀντιμισθίας τῶν εἰρηνοδικῶν σημερινὸν Βασ. Διάταγμα.

Εἰρηνοδικεῖα α'. τάξεως.		15. Κύμης.	43. Κορώνης.	19. Ἀμοργοῦ.
1. Βορείου πλευρᾶς	} τῆς Ἑρμιόπο- κῆς ὁδοῦ Ἀ- θηνῶν.	16. Εὐρωσίου.	44. Αἰγιαλείας.	20. Καλλιόπης.
2. Νοτίου πλευρᾶς		17. Σκοπέλου.	45. Ἀροανείας.	21. Τραγέας.
3. Μεσολογγίου.		18. Σκιάθου.	46. Νονάκριδος.	22. Ἴου.
4. Λαμίας.		19. Ἄνω Σύρου.	47. Φαρῶν.	23. Γαυρίου.
5. Χαλκίδος.		20. Τήνου.	48. Πύργου.	24. Κύθνου.
6. Ἑρμοπόλεως.		21. Μηκόνου.	49. Κυναιθῆς.	25. Πανόμου.
7. Ναυπλίας.		22. Νάξου.	50. Μυρτουντίου.	26. Τρικάλων.
8. Τριπόλεως.		23. Θήρας.	51. Ἰλιδος.	27. Φενεοῦ.
9. Σπάρτης.		24. Ἄνδρου.	Εἰρηνοδικεῖα γ'. τάξεως.	
10. Καλαμών.		25. Πάρου.	1. Αἰγίνης.	28. Νεμέας.
11. Πατρῶν.		26. Σίφου.	2. Σχλαμῖνος.	29. Ἐπιδαύρου.
Εἰρηνοδικεῖα β'. τάξεως.		27. Μήλου.	3. Εἰδυλλίας.	30. Μεγαλοπόλεως.
1. Πειραιῶς.		28. Ἄργους.	4. Δαυλίδος.	31. Πάρωνος.
2. Λεβαδίας.		29. Κορίνθου.	5. Πυρασίων.	32. Ἐλευσίνος.
3. Θηβῶν.		30. Σπετζῶν.	6. Γαλαξειδίου.	33. Καλτεζούντος.
4. Μεγάρων.		31. Μάσσητος.	7. Κραββάρων.	34. Ὀρχομενοῦ.
5. Ἀργινίου.		32. Ἰθράς.	8. Κουρήτιδος.	35. Χρυσάφης.
6. Εὐρυτανίας.		33. Καλαυρίας.	9. Ἐπρωμέρου.	36. Οἰτύλου.
7. Αἰτωλικοῦ.		34. Ἰψοῦντος.	10. Καρυστίας.	37. Κάμπου.
8. Βονιτζής.		35. Νυμφασίας.	11. Ἀμνῶν.	38. Ἐπιδαύρου Λιμηρίας.
9. Βάλτου.		36. Ψωφίδος.	12. Σκύρου.	39. Πρασιῶν.
10. Ναυπακτίας.		37. Ἄστρους.	13. Κεας.	40. Θουρίας.
11. Υπάτης.		38. Γυθείου.	14. Σέρφου.	41. Δεφνῶν.
12. Ἀμοῦσσης.		39. Παμίσου.	15. Σικύνου.	42. Ἐράνης.
13. Δωροῦ.		40. Κυπαρισσίας.	16. Ἀνάφης.	43. Λαμπίας.
14. Ἀταλάντης.		41. Πύλου.	17. Κιθιώλου.	44. Βόλακτος.
		42. Ἀνδριτζαίνης.	18. Φολεγάνδρου.	

Ἐγκρίνεται

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ἀπριλίου (2 Μαΐου) 1839.

Ο Θ Ω Ν

Οἱ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας
Α. ΠΑΙΚΟΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ Βασ. Ἐκκλησιαστικοῦ δεκάτου τῶν διατηρουμένων καὶ τῆς ἐπικαρπίας τῶν διαλελυμένων μοναστηρίων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διὰ νὰ εὐκολύνωμεν εἰς τὴν ἀπόδοσιν τοῦ Β. ἐκκλησιαστικοῦ δεκάτου τοὺς εἰς τὰ κατὰ τὸ Ἡμέτερον Βασίλειον διατηρούμενα Μοναστήρια ἐνδικαιωμένους μοναχοὺς, καὶ διὰ νὰ ἐμψυχώσωμεν αὐτοὺς εἰς τὴν ὄσον ἐνεστὶ καλλιέργειαν καὶ βελτίωσιν τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων, ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀριθ. 25383 προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ.τ.λ. Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττομεν

Α'.

Τὸ Β. Ἐκκλησιαστικὸν δέκατον τὸ λαμβανόμενον ἐπὶ τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος τῶν κατὰ τὸ Ἡμέτερον Βασίλειον διατηρουμένων μοναστηρίων, δὲν θέλει ἐκτεθῆ εἰς δημοπρασίαν ἐνοικιάσεως χωριστὰ ὡς ἐγένετο πρότερον, ἀλλὰ τὸ συμβούλιον ἐνὸς ἐκάστου τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων, θέλει ἀποδίδει εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον ἐπὶ διετίαν λογιζομένην ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, τὴν εἴσοδον τοῦ Β. ἐκκλησιαστικοῦ δεκάτου εἰς χρήματα, κατὰ τὸν μέσον ὄρον τὸν προσδιορισθέν-

τα ὑπὸ τῆς εἰρημένης Γραμματείας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐνοικιάσεων τῶν προλαβόντων τριῶν ἐτῶν 1836, 1837 καὶ 1838.

Β'.

Ἡ ἐπικαρπία τῶν κτημάτων τῶν διαλελυμένων μοναστηρίων θέλει ἐκτεθῆ εἰς τακτικὴν δημοπρασίαν μονοστοῦς ἐνοικιάσεως κατὰ τὰς μέχρι τοῦδε ὑπαρχούσας διατάξεις εἰς λογαριασμὸν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου.

Γ'.

Ἡ πληρωμὴ τῶν κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα Α' καὶ Β' εἰσπρακτέων χρημάτων τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου, θέλει γίνεαι εἰς τρεῖς δόσεις

τὴν 1. Σεπτεμβρίου,

τὴν 1. Νοεμβρίου καὶ

τὴν 31. Δεκεμβρίου.

Δ'.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐνεργῆσαι τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ὑπάτῃ, τὴν 2 (14) Μαΐου 1839.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ.

κατ' ἐπαρχίας ἢ κατὰ τμήματα συμφώνως ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 27 Ἀπριλ. (9 Μαΐου) 1839 περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμου.

Ἄρθρ. 3.

Ἐξαιρεῖται ὁ ἔγγειος φόρος (τὸ δέκατον) τῶν βαλανοκικιδίων τῆς Λακωνίας καὶ Λακεδαιμόνος, ὅστις θέλει εἰσπραχθῆ συνάμα μὲ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα εἰς τὰ ἀρμόδια τελωνεῖα συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 25 Σεπτεμβρίου (7 Ὀκτωβρίου) Νόμου καὶ τοῦ ἀπὸ 26 Σεπτεμβρίου (8 Ὀκτωβρίου) 1838 Ἡμετέρου Διατάγματος. Ὡς πρὸς ἐκεῖνα τὰ βαλανοκικίδια τῆς Λακεδαιμόνος, διὰ τὰ ὁποῖα οἱ ἰδιοκτῆται ἐσυμφώνησαν ἤδη μὲ τοὺς ἀγοραστὰς τὴν τιμὴν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, ὀρίζομεν ὥστε, διὰ νὰ μὴ πέσῃ ἀδίκως ὁ φόρος εἰς ἄραρος τοῦ ἀγοραστοῦ, ἀντὶ τοῦ φορολογουμένου, ν' ἀποζημιώσῃ οὗτος τὸν ἀγοραστὴν, δι' ὅσον ἀξίζει τὸ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν πληρωθὲν δέκατον.

Ἄρθρ. 4.

Ὁ καρπὸς τῶν ἐθνικῶν βαλανοκικιδίων τῆς Λακεδαιμόνος θέλει διατεθῆ διὰ δημοπρασίας κατὰ τὸ ἄνω ἄρθρ. 2. Ὀρίζομεν δὲ, πρὸς ἀποφυγὴν πάσης συγχύσεως, ὥστε καὶ αὐτὸς ὁ καρπὸς νὰ πληρωθῇ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν τὸ ὡς ἄνω κανονισμένον δέκατον.

Ἄρθρ. 5.

Ἡ πρώτη δημοπρασία τῶν βαλανοκικιδίων Ἀκαρνανίας, Αἰτωλίας καὶ Τριχωνίας θέλει ἐνεργηθῆ εἰς Μεσολόγγιον ἢ δευτέρᾳ καὶ τελειωτικῇ εἰς Π. Πάτρας, ὡσαύτως καὶ ἡ πρώτη δημοπρασία τῶν βαλανοκικιδίων τῆς Κέας, εἰς Κέα ἢ δευτέρᾳ εἰς Κομοπόλιν τῆς Σύρου. Ὅλοι αἱ λοιπαὶ θέλουσιν ἐνεργηθῆ εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς διοικήσεως εἴτε τῆς ἐπαρχίας, ὅπου δὲν ὑπάρχει ἔδρα διοικήσεως.

Ἄρθρ. 6.

Τὸ ἐνοίκιον θέλει πληρωθῆ εἰς τρεῖς δόσεις, τὴν α'. Δεκεμβρίου 1839, τὴν β'. Ἰανουαρίου καὶ τὴν γ'. Φεβρουαρίου 1840.

Ἄρθρ. 7.

Ὅταν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν κατ' ἐπαρχίας ἢ τμήματα δημοπρασιῶν δὲν φθάσῃ ἢ δὲν ὑπερβαίῃ τὸν ἐλάχιστον ὄρον, ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν διατάττει τὴν εἰσπραξὶν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ἂν τοῦτο κρινεταὶ συμφερότερον, διορίζουσα τοὺς ἀναγκαίους ὑπαλλήλους. Εἰς τούτην δὲ τὴν περίπτωσιν οἱ τῆς Ἀκαρνανίας, Αἰτωλίας καὶ Τριχωνίας φόροι τῶν βαλανοκικιδίων θέλουσιν εἰσπραχθῆ εἰς τὰ τελωνεῖα Ἀνατολικοῦ, Ἀστακοῦ καὶ Καρθασαρά, κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν, καὶ θέλουσιν ἀποδίδεσθαι εἰς χρήματα, ἀνὰ 30 Δρ. ἐπὶ χιλίων λιτρῶν τῶν ψιλῶν, καὶ Δρ. 18 τῶν χονδρῶν βαλανοκικιδίων καὶ ἀνὰ 30 λεπ. δι' ἐκάστην ὀκτὸν κικιδίων συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ τελωνιακοῦ δικαίωματος. Ἡ δὲ δι' ἄλλων λιμένων ἐξαγωγὴ ἀπαγορεύεται ἐπὶ ποινὴν λαθρεμπορίου κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρ. 8.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 (13 Σεπτεμβρίου) 1839.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ, Γ. ΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

Ν Ο Μ Ο Σ

Περὶ φορολογίας τῶν βαλανοκικιδοδένδρων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν

Ἄρθρ. 1.

Οἱ ἀπὸ ἰδιοκτῆτα βαλανοκικιδοδένδρα συλλεγόμενοι καρποὶ ὑπόκεινται εἰς δέκατον.

Ἄρθρ. 2.

Οἱ ἀπὸ τὰ ἐθνικὰ βαλανοκικιδοδένδρα, ἐκτὸς τῶν ἄλλων πῶς διατεθειμένων, καρποὶ ἀνήκουσιν ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ δημόσιον, καὶ ὁ ἐνοικιαστὴς συναρίζει ὅλον τὸν καρπὸν, φροντίζων περὶ τῆς συλλογῆς του, καθ' ἃ ὑπαγορεύουσι τὰ συμφέροντά του.

Ἄρθρ. 3.

Ἀπὸ τὰ βαλανοκικιδοδένδρα τῆς Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας, τῶν ὁποίων οἱ καρποὶ ἐσυναζόντο ἀνέκαθεν ἀπὸ τοὺς περιοικοὺς κοινῶς, χωρὶς ἐπ' αὐτῶν νὰ ἔχη οὐδεὶς τῶν κατοίκων ἰδίως δικαίωμα ἰδιοκτησίας, θέλουσιν συλλέγει τὸν καρπὸν ἐπίσης οἱ αὐτοὶ περιοικοὶ ἀνευ διακρίσεως καὶ ἀποδίδει φόρον 25 0/0.

Ἄρθρ. 4.

Οἱ ἐκ τῶν βαλανοκικιδίων φόροι θέλουσιν ἐνοικιασθῆ ἐπὶ δημοπρασίας κατὰ τμήματα ἢ κατ' ἐπαρχίας, συμφώνως μὲ τοὺς τύπους τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμου τῆς 18 (30) Ἀπριλίου 1836 καὶ τοῦ ἀπὸ 21 Ἀπριλ. (3 Μαΐου) 1837, ἐφαρμοζομένου τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Νόμου ἀπὸ 18 (30) Ἀπριλ. 1836 καὶ εἰς τὰ φιλονεικούμενα βαλανοκικιδοδένδρα, μὲ τὴν παρακαταθήκην εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον τοῦ ἀντιτίμου τοῦ μέρους τῶν καρπῶν, κατὰ τὴν τρέχουσαν τιμὴν, τὸ ὁποῖον μένει μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ δεκάτου καὶ τῶν ἐξόδων τῆς συλλογῆς καὶ μετακομίσεως, ἢ διδομένης ἐγγυήσεως, ὡσαύτως μέχρι τῆς διαλύσεως τῆς φιλονεικίας.

Ἄρθρ. 5.

Οἱ φορολογούμενοι κατὰ τὰ ἄρθρα 4 καὶ 3 τοῦ παρόντος Νόμου ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν μετακόμισιν τῶν φέρων των, εἰς τοὺς παρὰ τῆς χρήσεως καθιερωθέντας διὰ τὴν ἐξαγωγὴν λιμένας. Ἡ δὲ μετακόμισις τοῦ μὲν λεγομένου λεπτοῦ καρποῦ πρέπει νὰ ᾖ τελειωμένη τὴν 30 Σεπτεμβρίου, τοῦ δὲ χονδροῦ τὴν 30 Νοεμβρίου. Περὶ τῆς μετακομίσεως τοῦ προϊόντος, ὅσον ὁ ἐνοικιαστὴς ἤθελε συναρίζει ἀπὸ τὰ εἰς τὸ 2 ἄρθρον ἀναφερόμενα βαλανοκικιδοδένδρα, φροντίζει αὐτὸς ὁ ἴδιος δι' ἐξόδων του.

Ἄρθρ. 6.

Ἡ πληρωμὴ τοῦ ἐνοικίου θέλει γείνει εἰς δύο ἴσας δόσεις ἢ μὲν τὴν α'. Ὀκτωβρίου, ἢ δὲ δευτέρᾳ τὴν α'. Νοεμβρίου τ. ἔ.

Ἄρθρ. 7.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας διατάττεται νὰ δημοσιεύσῃ τὸν παρόντα Νόμον καὶ ἐνεργήσῃ αὐτόν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 (19) Αὐγούστου 1837.

Ο Θ Ω Ν.

ΡΟΥΔΑΡΤ, ΣΧΜΑΛΤΣ, Ν. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΟΛΥΖΩΪΔΗΣ.

Άρθρ. 3.

Ο υπόλογος, όστις, διά τούς έν τώ πρώτῳ άρθρῳ σημειωθέντας λόγους κάμνει χρήση τοῦ δικαιώματος τῆς ἀναίρεσεως ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἐπιδίδει, ἐπί ἀποδείξει παραλαβῆς, τήν περί ἀναίρεσεως αἴτησίν του, ἐντός τριάκοντα ἡμερῶν ἀπό τῆς εἰς αὐτόν κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, εἰς τόν παρά τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γενικόν Ἐπίτροπον τῆς Ἐπικρατείας, όστις οφείλει ἀμέσως νά κοινοποιήσῃ τήν τοιαύτην αἴτησιν εἰς τήν ἐπί τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαν. Διά τούς ἐκτός τοῦ Κράτους εὑρισκομένους ὑπόλογους, ἡ προθεσμία πρὸς ἀναίρεσιν εἶναι ἐξ μηνῶν ἀπό τήν εἰς τήν Γραμματεῖαν τῶν Ἐξωτερικῶν ἐπίδοσιν. Τό αὐτό δικαίωμα ἔχει καί ὁ παρά τῷ ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας, ἐντός τῆς αὐτῆς προθεσμίας τῶν 30 ἡμερῶν ἀπό τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως. Ἡ περί ἀναίρεσεως αἴτησις θέλει διαλαμβάνει τά ἐν τῷ άρθρῳ 849, τῆς πολιτικῆς δικονομίας περιεχόμενα προσόντα, καί θέλει ἐπιδίδεσθαι διά τινος δικαστικοῦ κλητῆρος, κατὰ τούς περί ἐπίδοσεως όρισμούς τῆς πολιτικῆς Δικονομίας· ἂν δὲ μέλλῃ νά ἐπιδοθῇ τό παρά τοῦ Γενικοῦ ἐπιτρόπου παρά τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ ἔγγραφον ἀναίρεσεως εἰς ὑπόλογον διατρίβοντα ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, πέμπεται τοῦτο ἀπ' εὐθείας, ἐπί ἀποδείξει παραλαβῆς, εἰς τήν Γραμματεῖαν τῶν Ἐξωτερικῶν ἐντός τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας τῶν 30 ἡμερῶν, διά νά τό ἀποστείλῃ περαιτέρω. Ἡ μὴ τήρησις τῶν διαγεγραμμένων προθεσμιῶν θέλει σέβει τό ἀπαράδεκτον τῆς ἀναίρεσεως, ὥστε τό Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας οφείλει καί ἐξ ἐπαγγέλματος νά ἀναγγείλῃ τούτο.

Άρθρ. 4.

Ο ὑπόλογος, ἡ καί ὁ παρά τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γενικῷ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας, δύναται, ἂν θέλῃ, νά κάμῃ ἀπάντησιν ἐντός 30 ἡμερῶν ἀπό τῆς ἐπίδοσεως τοῦ ἔγγραφου τῆς ἀναίρεσεως. Οἱ ἐκτός τοῦ Κράτους εὑρισκόμενοι ὑπόλογοι ἔχουσι τήν αὐτήν πρὸς ἀπάντησιν προθεσμίαν ἀπό τῆς εἰς τήν ἐπί τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεῖαν ἐπίδοσεως τοῦ ἔγγραφου τῆς ἀναίρεσεως, ὅσῃν καί πρὸς αἴτησιν ἀναίρεσεως. Παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας, ὁ ἐπιμελέστερος τῶν διαδίκων ἔγγραφει τήν ὑπόθεσιν εἰς τό πινάκιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, καί παραδίδει συγχρόνως εἰς τήν Γενικήν Γραμματεῖαν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας τά πρὸς ὑποστήριξιν τῆς αἰτήσεως ἔγγραφα. Περὶ τοῦ πινακίου ἐφαρμόζονται τά ἐν τοῖς άρθροις 570—578 τῆς πολιτικῆς Δικονομίας διατεταγμένα.

Άρθρ. 5.

Ο παρά τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γεν. Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας εἶναι συνήθως ὁ πληρεξούσιος τοῦ Δημοσίου εἰς τὰς παρά τῷ Συμβουλίῳ τῆς Ἐπικρατείας κατὰ ἀποφάσεων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου δίκας, ἂν δὲν διορισθῇ ἄλλος διά τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν, δυνάμει Β. Διατάγματος· τὰ δὲ ἔργα τοῦ Εἰσαγγελέως ἐκπληροῦν, καί κατὰ ταύτας ἀκόμη τὰς δίκας, ὁ παρά τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ Εἰσαγγελεὺς.

Άρθρ. 6.

Γενομένης τῆς ἔγγραφῆς εἰς τό πινάκιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ὅ,τε παρά τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας, καθὼς καί ὁ ὑπόλογος, ἔχουν τό δικαίωμα ν' ἀπαιτήσωσι τήν εἰς τό Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἀποστολήν τῆς δικογραφίας ἀπό τό Ἐλεγκτικόν Συνέδριον, ἂ μὲν Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας δι' ἀπ' εὐθείας προσκλήσεως του πρὸς τόν Πρόεδρον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὁ δὲ ὑπόλογος διά μέσου τῆς προεδρίας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Τά ἔγγραφα ὅλα τῆς δικογραφίας, ὁμοῦ μὲ ἐπίσημον ἀντίγραφον τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, παραδίδονται ἐπίσημως εἰς τό Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ἀφ' οὗ τακτοποιηθῶσι πρότερον παρά τοῦ ἐπὶ τῆς καταχωρήσεως τοῦ Ἐλεγ-

κτικοῦ Συνεδρίου, προσηκόντως ἀριθμογραφούμενα καί μονογραφούμενα, καί ἀντίτυπον τοῦ καταλόγου τῶν ἔγγραφων, ἐπικυρωμένον παρά τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, μένει εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἕτερον δὲ εἰς τὰ πρὸς τό Συμβούλιον παραδοθέντα ἔγγραφα. Γενομένης δὲ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἐπιστρέφονται ταῦτα πάλιν εἰς τ' ἀρχεῖα τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἐπί ἀποδείξει γενομένη ἐπὶ τοῦ καταλόγου τῶν ἔγγραφων τοῦ εἰς τήν Γενικήν Γραμματεῖαν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐναπομένουτος.

Άρθρ. 7.

Ο ὑπόλογος οφείλει, πρὸ τῆς ἐν τῷ Συμβουλίῳ τῆς Ἐπικρατείας συζητήσεως, νά παρουσιάσῃ εἰς τό Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας κατὰ τό ἀπό 27 Δεκεμβρ. (9 Ἰανουαρ.) 1836—1837, Ἡμέτερον Διάταγμα, τό ἀποδεικτικόν τοῦ ταμείου περὶ τῆς καταβολῆς τοῦ ἐπὶ ἀποτυχίᾳ προστίμου, καί τήν ἀπόδειξιν τῆς ἐξοφλήσεως τοῦ χρέους ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἢ τήν τῆς δοθείσης ἐγγυήσεως. Ἄλλως τό Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας κηρύττει καί ἐξ ἐπαγγέλματος ἀπαράδεκτον τὴν αἴτησιν.

Άρθρ. 8.

Ἄν εἰς τῶν διαδίκων δὲν ἐμφανισθῇ ἐγκλίμως, ἀποδειχθῇ δὲ ὅτι προσεκλήθη προσηκόντως, ἡ ὑπόθεσις δικάζεται καί ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ. Ἄλλ' οὗτος ἔχει τό δικαίωμα νά κάμῃ ἀνακατῆ τῆς ἐκ τῆς ἐκδοθείσης ἀποφάσεως ἐντός ὀκτώ ἡμερῶν ἀπό τῆς εἰς αὐτόν κοινοποιήσεως αὐτῆς, καί νά ζητήσῃ τήν ἐκ νέου συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως.

Άρθρ. 9.

Τό πινάκιον ἐντός ὀκτώ ἡμερῶν μετὰ τήν συζήτησιν ἐκδίδει τό Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας τὴν ἀπόφασίν του αἰτιολογημένην, ἢ,τε κοινοποιεῖται κατὰ τὰς ἐν γένει περί κοινοποιήσεως ἀποφάσεως ἐπιτάξεις τῆς πολιτικῆς Δικονομίας. Ἡ ἀπόφασις γίνεται κατὰ πλειψηφίαν, ἐν περιπτώσει δὲ διχοψηφίας ἐφαρμόζονται οἱ τῆς πολ. Δικονομίας ἐν γένει όρισμοί.

Τό τμήμα τοῦ ἀμετρήτουμένου δικαιοδικτικοῦ, δικάζον τὰς ἀποφάσεις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, θέλει συγκοισθαι ἐξ ἐπτὰ μελῶν, λαμβανομένων κατὰ τήν τάξιν τοῦ εἰς τό τμήμα τοῦτο διορισμῶ των· ἐν περιπτώσει δὲ νομίμου κωλύματος, ἡ ἐξαιρέσεως, θέλου ἀναπληρωθῆναι ἐκ τῶν κατὰ τήν αὐτήν τάξιν ἐπομένων.

Άρθρ. 10.

Ἄνίσως ἡ λογιστικὴ ἀπόφασις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἀναρθεῖ ἀπὸ τό Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ἡ ὑπόθεσις παραπέμπεται ἐκ νέου εἰς τό Ἐλεγκτικόν Συνέδριον· καί ἂν μὲν ἡ ἀναίρεσις ἐγένειε διὰ παράβασιν τύπων, τό Ἐλεγκτικόν Συνέδριον διορθῶναι τὰς ἀνακαλυφθείσας παραβάσεις τῶν τύπων, ἐπαναλαμβάνει τήν ἐπεξεργασίαν τῆς ὑποθέσεως, καθόσον αὐτὴ ἐγένειεν ἀναγκαῖα ἐκ τῆς συμβάσεως ἀκυρώσεως τῶν τύπων, καί ἀπορρατίζει ὀριστικῶς· ἂν δὲ ἡ ἀναίρεσις ἐγένειε διὰ παράβασιν Νόμου, ἢ κατὰ ἐφαρμογὴν αὐτοῦ, τό Ἐλεγκτικόν Συνέδριον ἀνευ νέας ἐπεξεργασίας δικακέπτεται καί ἐφαρμόζει τό κατάλληλον άρθρον τοῦ Νόμου.

Κατ' ἀμοτέρας δὲ τὰς περιπτώσεις, ὁ ὑπόλογος προσκαλεῖται νά δώσῃ ἔγγραφως, ἐντός τῆς ὁρισμένης προθεσμίας, ὅσας παρατηρήσεις νομίμη ἀναγκαῖον νά κάμῃ.

Άρθρ. 11.

Ἄν ἡ ὑπόθεσις καταντήσῃ πάλιν εἰς τό Ἐλεγκτικόν Συνέδριον, τότε πρέπει νά τήν ἀναδεχθῇ πάντοτε τό ἄλλο τμήμα, τό ὁποῖον δὲν ἔλαβε μέρος εἰς τὴν ἀναρθεῖσαν ἀπόφασιν.

Ὅχι μόνον ὁ εἰσηγητὴς πρέπει νά ᾖναι ἄλλος, ἀλλὰ μήτε κἀνὲν ἄλλο μέλος, τό ὁποῖον εἰς τὴν πρώτην ἀπόφασιν ἔλαβε

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἄριθ. 1.

1839

ΑΘΗΝΑΙ, 4 Ἰανουαρίου.

Ν Ο Μ Ο Σ

Περὶ παρατάσεως τῆς ἐσχυρῶς τοῦ περὶ εὐθύνης τῶν δήμων Νόμου ὡς πρὸς τὰς πραττομένας ληστείας.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες, ὅτι τὰ αἴτια τὰ ὁποῖα ἐπροκάλεσαν τὸν περὶ εὐθύνης τῶν δήμων Νόμον ὡς πρὸς τὰς πραττομένας ληστείας, δὲν ἔπαυσαν εἰσέτι ἐντελῶς, καὶ προνοοῦντες περὶ τῆς τελείας ἐποκαταστάσεως καὶ στερεώσεως τῆς ἡσυχίας καὶ ἀσφαλείας τῶν ἡμετέρων ὑπηκόων

Ἐπὶ τῇ ἐκ συμφώνου προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἡ ἐσχυρῶς τοῦ ἀπὸ 10 (22) Νοεμβρίου 1836 περὶ εὐθύνης τῶν δήμων Νόμου ὡς πρὸς τὰς πραττομένας ληστείας παρατείνεται ἐπὶ ἓν ἀκόμη ἔτος, ἤτοι μέχρι τέλους τοῦ 1839.

Αἱ ἡμέτεραι ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν ἐπιφορτίζονται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 31 Δεκεμβρίου 1838 (12 Ἰανουαρίου 1839).

Ο Θ Ω Ν

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ,
Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

Δ Η Λ Ο Π Ο Ι Η Σ Ι Σ

Περὶ διαφόρων προσφορῶν εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Πανεπιστημίου ὉΘΩΝΟΣ.

Ἡ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Πανεπιστημίου ὉΘΩΝΟΣ ἐπρόσφερον.

Ὁ ἐν Ἀμβούργῳ καθηγητὴς Κ. Πάτερσεν τὴν ἱστορίαν τῆς δημοσίου βιβλιοθήκης τοῦ Ἀμβούργου.

Ὁ ἐν Δρέσδῃ καθηγητὴς τῆς ζωγραφικῆς Ἰππότης Δὲλ τὸ πῶγμα τοῦ περὶ παλαιῶν ἐκκλησιῶν τῆς Νορβηγίας συνιστάμενον εἰς τρεῖς φακέλλους.

Ὁ ἐν Βερολίνῳ καθηγητὴς καὶ ἀρχαιολόγος τοῦ ἐκεῖ μουσείου Κ. Β. Βερνάρδ 1) συλλογὴν παλαιῶν ἀγαμάτων 2) ἀντίτυπον τῆς Ἀφροδίτης καὶ τῆς Περσεφόνης. 3) ἀντίτυπον τοῦ Φαύνου.

Ὁ πρόεδρος τῆς φυσιολογικῆς ἐταιρείας τῆς Βορσίου Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας,

σὺμ. 13 συνιστάμ. εἰς τόμ. 52.

Ὁ Κ. Δομνάνδος τακτ. καθ. » 28 » » » 92

Ὁ Γ. Ῥάλλης ἐπίτιμ. καθ. » 5 » » » 11

Ὁ Π. Ἀργυρόπουλος » 3 » » » 8

Ὁ Δ. Α. Μαυροκορδάτος τακτικός καθηγητὴς » 4 » » » 6

Ὁ Κ. Δ. Σχινᾶς ἐπίτ. καθ. » 2 » » » 2

Ὁ Κ. Θ. Κολοκοτρώνης » 2 » » » 6

Ὁ Κ. Λαρόν μέλος τῆς Βασιλικῆς ἀκαδημίας » 8 » » » 12

Ἡ ἐν Δανίᾳ Βασιλικὴ τῶν Ἀρκτικῶν ἀρχαιολόγων ἐταιρεία διὰ τοῦ Κ. Ῥάφου γραμματέως αὐτῆς διατριβὰς τινὰς περὶ διαφόρων ἀνακαλύψεων γενομένων κατὰ τὰ ἀρκτικὰ μέρη.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Δεκεμβρίου 1838.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαίδευσεως Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ.

ΤΜΗΜΑ Β΄.

Περί τῆς δι' ἐνοικιάσεως διαθέσεως τῶν φόρων.

Ἄρθρ. 9.

Οἱ ὡς ἀνωτέρω φόροι τοῦ 1839 ἔτους θέλουν ἐνοικιασθῆ διὰ δημοπρασίας, καὶ παραχωρηθῆ εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην. Αἱ δημοπρασίαι θέλουν γενῆ κατὰ χωρία.

Ἄρθρ. 10.

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς κατὰ χωρία δημοπρασίας, δύνανται νὰ γενῶσι νέαι προσφοραὶ ὄχι κατώτεραι τῶν ὅ τοῖς ἐκατόν διὰ δύο ἢ καὶ πλείοτερα χωρία συνενωμένα, ἢ καὶ δι' ἓνα ὁλόκληρον δῆμον. Αἱ προσφοραὶ αὗται γίνονται ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν διοικητὴν, ἢ τὸν ὑποδιοικητὴν, καὶ ἐν ἑλλείψει, πρὸς τὸν εἰρηνοδίκην, οἵτινες ὀφείλουν νὰ δώσωσιν ἀπόδειξιν παραλαβῆς, καὶ νὰ παραπέμπωσιν ἀμέσως τὰς προσφοράς πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν ἐπιτρόπον, διὰ νὰ διακηρύττῃ δευτέραν δημοπρασίαν.

Ἄν γίνουσι προτάσεις περὶ ἐνώσεως πολλῶν χωρίων, μετὰ τῶν ὁποίων ὑπάρχουν τινὰ, περὶ ὧν δὲν ἐνεφανίσθη πλειοδοτία εἰς τὴν κατὰ χωρία δημοπρασίαν, ἢ προσφορά τῶν ὅ τοῖς 0/0 ὑπολογίζεται ὡς πρὸς τὰ χωρία ταῦτα ἐπὶ τοῦ προσδιορισθέντος ἐλαχίστου ὄρου.

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐπὶ τῆς ἐνώσεως τῶν χωρίων δημοπρασίας, ἐπιτρέπεται τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν νὰ γενῆ συναγωνισμὸς μετὰ τῶν εἰς ταύτην τὴν δημοπρασίαν μείναντος πλειοδότου, καὶ ἐκείνων, οἵτινες ἔμειναν πλειοδοτοῦ εἰς τὰς πρώτας χωριστὰς γενομένας δημοπρασίας τῶν αὐτῶν χωρίων· ὅτε εἴνεκεν δεκταὶ νέαι προσφοραὶ τούτων τῶν κατὰ χωρία πλειοδοτῶν, καὶ αἱ προσφοραὶ τῶν δι' ὅλα ταῦτα τὰ χωρία· αἱ νέαι, καθὼς ἐκείναι αἱ παλαιαί, αἵτινες τυγὸν ἔμειναν ἀμετάβλητοι συναθροίζονται, καὶ τὸ ἄθροισμα τούτων συγκρίνεται μεγαλαρχῶς μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν τοῦ ἐπὶ τῆς ἐνώσεως τῶν χωρίων πλειοδότου.

Ἄν τοῦτο τὸ ἄθροισμα ὑπερβαίῃ τὴν προσφορὰν τοῦ ἐπὶ τῆς ἐνώσεως πλειοδότου, οὗτος ἔμπορεῖ νὰ καμῆ νέαν προσφορὰν, καὶ οὕτως ἐρῶς, ἕως οὗ δὲν γίνονται περαιτέρω προσφοραὶ κατὰ τοὺς περὶ δημοπρασίας γενικοὺς κανόνας.

Ἄρθρ. 11.

Τὰ ὅσα τῶν εἰς δημοπρασίαν ἐπιθεμένων χωρίων ἢ δῆμων, θέλουν διαγραφῆ ἀκριβῶς εἰς τὰς διακηρύξεις, τὰ πρακτικὰ καὶ τὰ ἐνοικιαστήρια. Ὑποχρεοῦνται οἱ ἐνοικιασταί, ἐπὶ ποινῇ ἀποπομπῆς πάσης εἰς τὸ μέλλον ἐνδεχομένης πρὸς τὸ δῆμόσιον ἀπαιτήσεως, νὰ ζητήσωσι πρὸ τῆς κατακυρώσεως, ὅσας διασαφήσεις κρίνωσιν ἀναγκαίας περὶ ὁρίων ἢ θέσεων ὑπαγομένων εἰς τὸ δεῖνα ἢ δεῖνα χωρίον. Οἱ Διοικηταὶ καὶ οἱ Οἰκονομικοὶ ἐπιτροποὶ ἀποκαθίστανται ὑπεύθυνοι διὰ τὴν σύγχυσιν τῶν ὁρίων καὶ διὰ πᾶσαν σφαλερὰν σημείωσιν. Ἄν κάτοικος ἐνὸς χωρίου καλλιερῆ κτήματα κείμενα ἐντὸς τῶν ὁρίων ἄλλου χωρίου, ὁ φόρος ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν αὐτοῦ τοῦ δευτέρου χωρίου ἢ εἰς τὴν κοινότητα αὐτοῦ τοῦ χωρίου, ἂν ἐκράτησε τοὺς φόρους τῆς.

Ἄρθρ. 12.

Ἐκαστὸν χωρίον στέλλει εἰς τὴν δημοπρασίαν ἓνα ἢ πλειοτέρους ἀντιπροσώπους τοῦ φέροντος πληρεξούσιον ἐγγράφον συνταταγμένον κατὰ τοὺς νομίμους τύπους ἐνώπιον τοῦ δημάρχου τοῦ δήμου, εἰς τὸν ὁποῖον ὑπάγεται τὸ χωρίον, ἢ τινὸς τῶν συμβολαιογράφων. Τα πρωτόκολλα τῶν δημοπρασιῶν μὴ ὑπογεγραμμένα παρὰ τῶν ἀρμοδίων ἀντιπροσώπων τῶν χωρίων λογίζονται ἄκυρα, ἐκτὸς μόνον ἂν συμβῆ ἢ διὰ τοῦ ἐπομένου ἄρθρου προβλεπομένη περίπτωσις.

Ἄρθρ. 13.

Διὰ τοῦτο αἱ Διοικητικαὶ Ἀρχαὶ κατὰ πρόσκλησιν τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιτρόπων, καὶ ὑπ' εὐθύνην τῶν ἰδίων, θέλουν εἰδοποιεῖ ὁκτὼ ἡμέρας πρὶν τῆς δημοπρασίας τοὺς δημάρχους διὰ

νὰ ἐνεργήσωσιν τὴν ἀποστολὴν τῶν ἀντιπροσώπων ἀπὸ τὰ διάφορα χωρία. Ἡ πρόσκλησις αὕτη γίνεται ἐγγράφως, καὶ ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς. Τὸ ἴδιον ἀπαιτεῖται ὡς πρὸς τὴν πρόσκλησιν τοῦ Δημάρχου πρὸς τοὺς παρέδρους τῶν διαφόρων χωρίων, οἵτινες ὀφείλουν νὰ τὴν κοινοποιῶν κατὰ χωρία διὰ δημοσίας διακηρύξεως. Ἄν εἰς τὴν προσδιορισμένην ἡμέραν τῆς δημοπρασίας δὲν παρευρεθοῦν οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ χωρίου, τοῦ ὁποῖου πωλοῦνται αἱ πρόσοδοι, ἢ διοικητικὴ Ἀρχή, ἢ ὁ εἰρηνοδίκης σημειοῖ τοῦτο εἰς τὰ πρακτικὰ, καὶ οὕτως ἀκολουθεῖ ἡ δημοπρασία.

Ἄρθρ. 14.

Αἱ δημοπρασίαι γίνονται εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἐκάστης Διοικήσεως ἢ Ὑποδιοικήσεως, ἢ εἰς ἄλλην πόλιν ἢ κωμόπολιν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας, ὅπου κριθῆ συμφορώτερον διὰ τὸ δῆμόσιον παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας καὶ ἐνεργοῦνται παρὰ τῶν οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων ἢ τῶν διὰ τῆς διαληφθείσης Γραμματείας ἐγκριθέντων ἀντιπροσώπων τῶν ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς διοικητικῆς Ἀρχῆς, ἢ εἰς ἑλλείψιν ταύτης τοῦ εἰρηνοδίκου.

Ἄρθρ. 15.

Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 δημοπρασίαι κατὰ χωρία κηρύττονται τελειωτικαὶ καὶ ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὸ δῆμόσιον τότε μόνον, ὅταν φθάσωσιν ἢ ὑπερβῶσι τὸν παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν τεθέντα ἐλάχιστον ὄρον, καὶ ὅταν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀποπερατωθῆς κατὰ χωρία δημοπρασίας, δὲν ἐγγειρίζονται ἀνωτέρα προσφορὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 εἰς τὰς πρὸς τὴν παραλαβὴν ἐκεῖ προσδιορισμένας ἀρχάς. Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν αἱ ἐνωτικαὶ δημοπρασίαι κηρύττονται πάλιν τελειωτικαὶ καὶ ὑποχρεωτικαὶ, ἐν φθάσωσιν ἢ ὑπερβῶσι τὸν κατὰ χωρία τεθέντα, ἐλάχιστον ὄρον, καὶ ἂν δὲν ἐγγειρῶν ἀνωτέρα προσφορὰ ἐκ μέρους τῶν κατὰ χωρία πλειοδοτῶν.

Ἄρθρ. 16.

Ἐάν ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν δὲν γενῆ ἀνωτέρα προσφορὰ καὶ ἐν τὰ ἀποτελέσματα εἴτε τῆς κατὰ χωρία δημοπρασίας κατὰ τὸ ἄρθρ. 9 εἴτε τῆς ἐνωτικῆς δημοπρασίας κατὰ τὸ ἄρθρ. 10 δὲν φθάσωσιν ἢ δὲν ὑπερβῶσι τοὺς ἐλαχίστους ὄρους, υποβάλλονται τὰ πρακτικὰ μετὰ τὰς ἀπαιτούμενας παρατηρήσεις εἰς τὴν ἐγκρίσιν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἣτις διατάττει τὰ δέοντα ἐντὸς πέντε ἡμερῶν μετὰ τὴν παραλαβὴν τῶν πρακτικῶν.

Ἄρθρ. 17.

Ἐκαστος πλειστηριασμὸς ἢ τελευταῖος πλειοδοτῆς θεωρεῖται ὑπόχρεως μέχρι εἴκοσιν ἡμερῶν διὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοπρασίας, ἣτις ἔμεινεν ἐπ' ὀνόματί του.

Ἐπίσης ὑποχρεωτικὴ θεωρεῖται πᾶσα ἐγγράφος ἢ προφορικὴ προσφορὰ, ἐπὶ τῆς ὑποίας ἐνεργεῖται δημοπρασία.

Ἄρθρ. 18.

Ἡ πρώτη καθὼς καὶ ἡ δευτέρα δημοπρασία διαρκεῖ τρεῖς ἡμέρας ἀπὸ τὰς 9 μέχρι 11 ὥρας π. μ. καὶ ἀπὸ τὰς 4 μέχρι τῶν 6 μετὰ μεσημβρίαν.

Ὁ δὲ συναγωνισμὸς μετὰ τῶν κατὰ χωρία πλειοδοτῶν καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς ἐνώσεως τῶν χωρίων πλειοδότου δὲν παρατείνεται πλέον τῆς μιᾶς ἡμέρας καὶ γίνεται κατὰ τὰς εἰρημένας ὥρας.

Αἱ δημοπρασίαι διακηρύττονται διὰ κήρυκος καὶ δημοσίας τοιχοκολλήσεως εἰς τὸν προσδιορισμένον διὰ τὰς δημοπρασίας τόπον, ἢ μὲν πρώτη ὁκτὼ ἡμέρας, ἢ δὲ δευτέρα τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῆς ἐναρξέως.

Ἄρθρ. 19.

Ἐκαστος πλειστηριαστής, ἐκτὸς τῶν ἀντιπροσώπων τῶν χωρίων, ἢ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν δύο τρίτων τοῦλάχιστον τῶν φορολογουμένων ἐνὸς χωρίου, ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ ἀξιοῦχρον ἐγγυητὴν καὶ πληρωτὴν, ἐπὶ ποινῇ καθαιρέσεως τῶν διενεργούντων τὴν δημοπρασίαν ὑπαλλήλων, ἐκτὸς τῆς ὑποχρεώσεως εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ζημιῶν, ὅσαι ἤθελόν προκύβει ἐκ τῆς μὴ ἀξι-